

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 977

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 noiembrie 2018

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 500 din 17 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (1) lit. d) și ale art. 155 alin. (4) din Codul penal, precum și ale art. 18 din Codul de procedură penală.....	2-4	905. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului pe anul 2018 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2018.....	11
Decizia nr. 607 din 27 septembrie 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România	5-9	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
98. — Ordonanță de urgență privind modificarea art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 115/1999 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, reprezentată prin Ministerul Finanțelor, și Fondul Internațional pentru Dezvoltare Agricolă privind Proiectul de dezvoltare rurală a Munților Apuseni, în valoare de 12,4 milioane DST, semnat la Roma la 10 mai 1999.....	10	293. — Decizie privind înființarea Comitetului pentru elaborarea Planului național pentru autism pentru perioada 2020—2022.....	12
904. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2018, pentru municipiul Brad, județul Hunedoara, în vederea asigurării continuității serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat a populației	11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		284. — Ordin al directorului Serviciului de Informații Externe privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri din Serviciul de Informații Externe.....	13
		285. — Ordin al directorului Serviciului de Informații Externe privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unui maistru militar și unor subofițeri din Serviciul de Informații Externe	13
		1.453 — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei pentru Serviciul de Ambulanță București—Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov	14-29
		6.025. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, pentru modificarea reglementării tehnice „Normativ privind securitatea la incendiu a construcțiilor, Partea a III-a — Instalații de detectare, semnalizare și avertizare”, indicativ P 118/3-2015, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 364/2015	30-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 500

din 17 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (1) lit. d) și ale art. 155 alin. (4) din Codul penal, precum și ale art. 18 din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (1) lit. d) și ale art. 155 alin. (4) din Codul penal, precum și ale art. 18 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Grigore Lucian Tamaris-Taloi și Maria Tamaris-Taloi în Dosarul nr. 6.449/200/2016 al Judecătoria Buzău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.335D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.449/200/2016, **Judecătoria Buzău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (1) lit. d) și ale art. 155 alin. (4) din Codul penal, precum și ale art. 18 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Grigore Lucian Tamaris-Taloi și Maria Tamaris-Taloi cu ocazia soluționării plângerii împotriva unor soluții de netrimitere în judecată.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 154 alin. (1) lit. d) și ale art. 155 alin. (4) din Codul penal încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, deoarece prescripția este, în fapt, „o construcție juridică destinată să scape anumiți infractori de răspunderea penală”. Mai arată că sunt confirmate astfel „actele întocmite fraudulos de către infractori, care, din motive de defectuoasă organizare a justiției sau de desfășurare defectuoasă a activității organelor de cercetare penală nu vor mai fi trași la răspundere penală, pentru că s-a împlinit termenul de prescripție”. Consideră că un termen de prescripție de 5 ani paralizează toate demersurile posibile, întrucât, deși organele de cercetare penală au fost sesizate în timp util, acestea, „după binecunoscutul model autohton, au tergiversat dosarul până când răspunderea penală pentru fapta comisă s-a prescris”. Aceasta înseamnă că „se poate dobândi dreptul de proprietate nu numai prin act autentic translativ de proprietate sau în temeiul unei hotărâri judecătorești, prin uzucapiune, dar și prin acte ilicite și fraudă”. De asemenea, autorii excepției susțin că dispozițiile art. 18 din Codul de procedură penală aduc atingere prevederilor din Constituție și din Convenție mai sus menționate,

întrucât, în cazul în care intervine prescripția răspunderii penale, persoana vătămată nu are dreptul de a cere continuarea procesului penal.

6. **Judecătoria Buzău — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Apreciază că dispozițiile art. 154 alin. (1) lit. d) și ale art. 155 alin. (4) din Codul penal — referitoare la prescripția răspunderii penale — fac parte dintre măsurile de politică penală adoptate de Parlament, în conformitate cu prevederile art. 61 din Constituție, în calitatea sa de unică autoritate legiuitoare a țării, și nu contravin niciunui dintre textele constituționale invocate de autorii excepției. În ceea ce privește dispozițiile art. 18 din Codul de procedură penală, arată că acestea au un conținut similar prevederilor art. 13 din Codul de procedură penală din 1968, asupra cărora Curtea s-a pronunțat, prin Decizia nr. 202 din 6 martie 2012, în sensul respingerii, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (1) lit. d) și ale art. 155 alin. (4) din Codul penal este inadmisibilă, întrucât autorii acesteia solicită modificarea termenelor de prescripție a răspunderii penale. Or, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, Parlamentul fiind unica autoritate legiuitoare a țării, potrivit dispozițiilor art. 61 din Constituție. Referitor la dispozițiile art. 18 din Codul de procedură penală, Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere exprimat în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.000D/2016, în sensul neconstituționalității textului de lege criticat, raportat la prevederile art. 21 din Constituție. Arată că, în generalitatea sa, textul constituțional menționat permite oricărei persoane accesul la justiție pentru apărarea oricărui drept și a oricărui interes legitim. Accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înlățește actul de justiție. Or, dispozițiile art. 18 din Codul de procedură penală, care conferă dreptul de a solicita continuarea procesului penal numai suspectului și inculpatului, lipsesc de acces la acest mijloc procedural atât persoana vătămată, cât și făptuitorul, persoană aflată într-o situație juridică similară cu cea a suspectului, care justifică un interes legal și a cărei nevinovăție rămâne sub semnul îndoielii din motive ce nu îi sunt imputabile, respectiv neefectuarea urmărilor penale și intervenirea prescripției răspunderii penale. Invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale are ca scop să protejeze drepturi concrete și efective, iar nu teoretice sau iluzorii, afirmație ce vizează, în special, dreptul de acces la o instanță judecătorească, având în vedere că acesta constituie un element inerent al dreptului la un proces echitabil, consacrat de prevederile art. 6 din Convenție (hotărârile din 21 februarie 1975, 9 octombrie 1979, 30 octombrie 1998, 7 mai 2002 și 15 februarie 2005, pronunțate în cauzele *Golder împotriva*

Regatului Unit, paragraful 36, *Airey împotriva Irlandei*, paragraful 24, *F.E. împotriva Franței*, paragraful 44, *McVicar împotriva Regatului Unit*, paragraful 46, și *Steel și Morris împotriva Regatului Unit*, paragraful 59).

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 154 alin. (1) lit. d) și ale art. 155 alin. (4) din Codul penal, precum și ale art. 18 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 154 alin. (1) lit. d) din Codul penal: „(1) *Termenele de prescripție a răspunderii penale sunt: [...] d) 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani*”;

— Art. 155 alin. (4) din Codul penal (modificat prin art. 245 pct. 18 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012): „(4) *Termenele prevăzute la art. 154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni*”.

— Art. 18 din Codul de procedură penală: „*În caz de amnistie, de prescripție, de retragere a plângerii prealabile, de existență a unei cauze de nepedepsire sau de neimputabilitate ori în cazul renunțării la urmărirea penală, suspectul sau inculpatul poate cere continuarea procesului penal*”.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 154 alin. (1) lit. d) și ale art. 155 alin. (4) din Codul penal, ci sunt nemulțumiți, în realitate, de modul de aplicare a acestor dispoziții de lege de către organele de urmărire penală. Or, Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii de către organele judiciare (Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, Decizia nr. 785 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 3 februarie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19, și Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, paragraful 23). Atât interpretarea conținutului normelor juridice, ca fază indispensabilă procesului de aplicare a legii la situația de fapt dedusă judecării, cât și aprecierea legalității activității desfășurate de către organele de urmărire penală sunt, în speță, de competența judecătorului de cameră preliminară. În cazuri similare, Curtea a reținut că a răspunde criticilor autorilor excepției într-o atare situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se

realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege (Decizia nr. 598 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 19 iulie 2012, Decizia nr. 149 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 14, Decizia nr. 332 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 16 august 2017, paragraful 14, Decizia nr. 421 din 15 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 26 septembrie 2017, paragraful 13, Decizia nr. 466 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 27 septembrie 2017, paragraful 16, Decizia nr. 735 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 martie 2018, paragraful 18, Decizia nr. 783 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 26 martie 2018, paragraful 16, și Decizia nr. 820 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 23 aprilie 2018, paragraful 21). Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (1) lit. d) și ale art. 155 alin. (4) din Codul penal este inadmisibilă.

15. În ceea ce privește dispozițiile art. 18 din Codul de procedură penală, acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 822 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 5 aprilie 2018, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Prin decizia menționată, Curtea a reținut că dispozițiile art. 29 din Codul de procedură penală definesc ca fiind „*participanți în procesul penal*” organele judiciare, avocatul, părțile, subiecții procesuali principali, precum și alți subiecți procesuali. Cu privire la „*părți*”, art. 32 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că acestea sunt subiecții procesuali care exercită sau împotriva cărora se exercită o acțiune judiciară, iar alin. (2) al aceluiași articol identifică părțile din procesul penal ca fiind inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente. Totodată, dispozițiile art. 33 din Codul de procedură penală stabilesc la alin. (1) că „*subiecții procesuali principali*” sunt suspectul și persoana vătămată, iar la alin. (2) prevăd, cu valoare de principiu, că aceștia au aceleași drepturi și obligații ca și părțile, cu excepția celor pe care legea le acordă numai acestora, adică numai părților. Din dispozițiile legale mai sus menționate rezultă că, în raport cu inculpatul, persoana vătămată are aceleași drepturi și obligații, cu excepția celor pe care legea le acordă numai inculpatului, așa cum este și cazul dreptului de a cere continuarea procesului penal — în caz de amnistie, de prescripție, de retragere a plângerii prealabile, de existență a unei cauze de nepedepsire sau de neimputabilitate ori în cazul renunțării la urmărirea penală —, drept pe care dispozițiile art. 18 din Codul de procedură penală îl recunosc inculpatului, dar nu și persoanei vătămate. Totodată, dreptul de a cere continuarea procesului penal este recunoscut de textul de lege criticat și suspectului, deși acesta nu este parte, ci subiect procesual principal, cum, de altfel, este și persoana vătămată (paragrafele 15 și 16).

16. Curtea a observat că, așa cum a reținut în jurisprudența sa, procesul penal parcurge mai multe etape, caracterizate prin nivele diferite ale probării vinovăției persoanelor acuzate de săvârșirea unor fapte de natură penală, de la bănuiala rezonabilă la dovedirea vinovăției dincolo de orice îndoială rezonabilă. Astfel, acest parcurs debutează cu existența unor suspiciuni rezonabile că persoana în cauză a săvârșit o infracțiune — suspiciuni a căror constatare îi conferă respectivei persoane calitatea de suspect — și continuă cu formarea, pe baza probelor administrate, a unei presupuneri rezonabile că persoana avută în vedere a săvârșit o infracțiune, etapă ce determină punerea în mișcare a acțiunii penale, conform prevederilor art. 15 din Codul de procedură penală, și dobândirea calității de inculpat. În fine, calitatea de condamnat poate fi stabilită pe baza unor probe din care să rezulte, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că inculpatul a săvârșit infracțiunea de care este acuzat (Decizia nr. 198 din 23 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din

4 iulie 2017, paragraful 27, și Decizia nr. 362 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 780 din 3 octombrie 2017, paragraful 25). Curtea a reținut că dispozițiile art. 18 coroborate cu cele ale art. 319 alin. (1) din Codul de procedură penală prevăd dreptul de a cere continuarea urmăririi penale, în cazul constatării, printre altele, a intervenirii prescripției răspunderii penale, doar în privința suspectului și a inculpatului, drept ce poate fi exercitat într-un termen de decădere de 20 de zile de la data primirii ordonanței procurorului de clasare, emisă potrivit dispozițiilor art. 315 coroborate cu cele ale art. 16 alin. (1) lit. f) din același cod. Din interpretarea prevederilor art. 319 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală reiese faptul că, drept consecință a continuării urmăririi penale, cauza va fi soluționată prin adoptarea, din nou, a unei soluții de netrimite în judecată — fie aceeași soluție, fie o soluție diferită. Astfel, procurorul va putea administra probatoriul necesar lămuririi cauzei sub toate aspectele, ignorând impedimentul legal care a survenit, iar, în situația în care constată incidența unui alt caz de împiedicare a exercitării acțiunii penale din cele prevăzute de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală decât cel ce a condus la clasarea inițială, va dispune clasarea cauzei în raport cu acesta. Dacă, în urma administrării probatoriului, nu constată această ipoteză mai favorabilă suspectului sau inculpatului, procurorul va adopta prima soluție de netrimite în judecată. Așadar — similar principiului *non reformatio in peius*, aplicabil căilor de atac în faza de judecată — și în această situație, continuându-se urmărirea penală la cererea suspectului sau inculpatului, la finalul urmăririi nu se va putea adopta o soluție care să îi creeze acestuia o situație mai grea decât cea care a fost desființată prin cererea de continuare a urmăririi penale. Prin urmare, nu se va putea dispune o soluție de trimitere în judecată și nici o soluție de renunțare la urmărirea penală (paragrafele 17—19).

17. Prin decizia citată anterior, Curtea nu a reținut critica potrivit căreia dispozițiile art. 18 din Codul de procedură încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, întrucât nu prevăd și dreptul persoanei vătămate de a cere continuarea procesului penal în vederea pedepsirii vinovaților, în condițiile în care procurorul dispune clasarea ca urmare a constatării intervenirii prescripției răspunderii penale. Soluția legislativă criticată se justifică atât din punct de vedere formal, cât și din punct de vedere substanțial, întrucât, având în vedere procesul etapizat de stabilire a vinovăției, mai sus prezentat, doar suspectul și inculpatul pot avea interesul procesual de a cere continuarea procesului penal, după momentul constatării intervenirii prescripției răspunderii penale, în condițiile în care în privința acestora există suspiciuni rezonabile că ar fi săvârșit fapte prevăzute de legea penală. Or, procedura reglementată de dispozițiile art. 18 și ale art. 319 din Codul de procedură penală are ca finalitate tocmai asigurarea posibilității demonstrării nevinovăției unor astfel de persoane, în

privința cărora a intervenit prescripția răspunderii penale. Prin urmare, legiuitorul a dat posibilitatea persoanelor care au fost urmărite pentru săvârșirea unor infracțiuni — și care se consideră nevinovate — de a-și demonstra nevinovăția, prevăzând obligația organelor judiciare ca, în urma formulării unei cereri în baza dispozițiilor art. 319 alin. (1) din Codul de procedură penală, să procedeze la continuarea urmăririi penale. Curtea a constatat că, spre deosebire de suspect și de inculpat, persoana vătămată nu are interesul procesual de a solicita continuarea procesului penal, deoarece interesul procesual al acesteia nu poate consta în dovedirea vinovăției suspectului sau inculpatului după ce a intervenit prescripția răspunderii penale. Astfel, deși aflarea adevărului constituie un principiu de bază al procesului penal, el se aplică în coordonatele prevăzute de lege, principiul legalității impunându-se organelor judiciare ca un imperativ tot atât de puternic. Or, instituția prescripției răspunderii penale constă în înlăturarea acestei răspunderi, ceea ce presupune stingerea dreptului statului de a sancționa — prin aplicarea unei pedepse sau prin luarea unei măsuri educative — și a obligației autorului faptei de a suporta consecințele infracțiunii comise, după trecerea unui anumit interval de timp, prevăzut de lege, de la data săvârșirii faptei. Prescripția operează din oficiu, de plin drept, în legătură cu orice infracțiune — cu excepția cazurilor prevăzute de lege — și pentru orice infractor, persoană fizică majoră ori minoră (art. 131 din Codul penal) sau persoană juridică (art. 148 din Codul penal). Prin urmare, persoana vătămată, spre deosebire de suspect și inculpat, nu are interesul procesual de a solicita continuarea procesului penal în cazul clasării cauzei ca urmare a constatării intervenirii prescripției răspunderii penale. Având în vedere existența, în privința suspectului și a inculpatului, cel puțin a unor suspiciuni rezonabile referitoare la săvârșirea de către aceștia a unor fapte prevăzute de legea penală — rezultate din probele administrate în cauză —, se justifică acordarea de către legiuitor a unui regim juridic diferit în privința dreptului procesual conferit acestora de dispozițiile de lege criticate, fără ca, în acest mod, să fie încălțate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Pentru aceleași motive, Curtea a constatat că dispozițiile art. 18 din Codul de procedură penală nu încalcă nici prevederile art. 6 din Convenție privind dreptul la un proces echitabil, care presupune egalitatea de arme (paragrafele 20—23).

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Codul de procedură penală, pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (1) lit. d) și ale art. 155 alin. (4) din Codul penal, excepție ridicată de Grigore Lucian Tamaris-Taloi și Maria Tamaris-Taloi în Dosarul nr. 6.449/200/2016 al Judecătoriei Buzău — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în același dosar și constată că dispozițiile art. 18 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Buzău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 607

din 27 septembrie 2018

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, obiecție formulată de 49 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România și 1 deputat neafiliat, în temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr. 2/6.963 din 11 iulie 2018, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 6.313 din 12 iulie 2018 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.116A/2018.

3. În **motivarea obiecției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin că dispozițiile „art. 22 alin. (2) și art. 23” din lege, care stabilesc entitățile și modalitatea de participare la luarea deciziilor în cadrul organizațiilor de management al destinațiilor, prin raportare la dispozițiile art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, introduc un tratament juridic diferit unor categorii de persoane aflate în situații similare, contrar principiului egalității în fața legii, consacrat la art. 16 din Constituție. Astfel, potrivit art. 484 din Codul fiscal, obligația de plată a taxei speciale pentru promovare turistică a localității nu revine tuturor membrilor din cadrul destinației ai confederațiilor/federațiilor patronale reprezentative, cu activitate în domeniul turismului, organizațiilor patronale, respectiv angajatorilor din cadrul destinației turistice. Deci, vor fi entități la nivelul destinației turistice care nu au obligația să plătească taxa specială pentru promovare turistică, pe criteriile reținute de Codul fiscal. Spre exemplu, organizațiile patronale, menționate la „art. 22 alin. (2) lit. b)” din lege, nu se încadrează în categoria plătitorilor de taxe speciale, conform accepțiunii date de Codul fiscal, astfel că acestea vor fi membri ai organizației de management al destinației, dar nu vor putea participa la luarea deciziilor, așa cum precizează art. 23.

4. În mod corelativ, vor fi entități la nivelul destinației turistice, care, deși plătesc taxa specială pentru promovare turistică, nu se regăsesc între cele trei categorii date de „art. 22 alin. (2) lit. a)—c)” din lege. Un exemplu în acest sens sunt persoanele fizice care desfășoară activitate în turism (a se vedea art. 87 din

Codul fiscal). Or, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, „principiul egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție, presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite” (a se vedea Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017, Decizia nr. 117 din 14 martie 2018), astfel că „situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional” (a se vedea Decizia nr. 573 din 3 mai 2011 și Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014).

5. În același sens, Curtea a mai reținut că sintagma „*fără privilegii și fără discriminări*”, din cuprinsul art. 16 alin. (1) din Constituție, privește două ipoteze normative distincte, iar incidența uneia sau a alteia dintre acestea implică, în mod necesar, sancțiuni de drept constituțional diferite (a se vedea Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014). Astfel, nesocotirea principiului egalității în drepturi are drept consecință neconstituționalitatea privilegiului sau a discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea acestuia; discriminarea se bazează pe noțiunea de excludere de la un drept, iar remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului. În schimb, privilegiul se definește ca un avantaj sau ca o favoare nejustificată acordată unei persoane/categorii de persoane; în acest caz, neconstituționalitatea privilegiului nu echivalează cu acordarea beneficiului acestuia tuturor persoanelor/categoriilor de persoane, ci cu eliminarea sa, respectiv cu eliminarea privilegiului nejustificat acordat (a se vedea Decizia nr. 387 din 6 iunie 2017).

6. De asemenea, consideră că prevederile „art. 23” din lege sunt lipsite de previzibilitate, criteriul cuantumului taxei speciale pentru promovare turistică, stabilită și plătită conform art. 484 din Codul fiscal, fiind continuu supus schimbării. Or, acest aspect se răsfrânge și asupra modului de adoptare a deciziilor în cadrul organizației de management al destinației, astfel că ponderea fiecărui vot va fi diferită în funcție de momentul luării deciziei în cadrul adunării generale, creându-se, pe această cale, insecuritate juridică, fiind dificil de anticipat care va fi structura votului la momentul luării deciziilor. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, „orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat” (Decizia nr. 662 din 11 noiembrie 2014).

7. Totodată, susțin că „art. 22 și 23” din lege stabilesc doar componența organizației de management al destinației și modul de luare a deciziilor, fără a stabili cadrul procedural necesar desfășurării procesului de luare a deciziilor. Astfel, legea nu stabilește nimic altceva decât că toți ceilalți membri vor coopera

și vor vota în baza unor ponderi date de taxele plătite pentru a decide cu privire la problemele destinației. Or, în condițiile în care „art. 22 alin. (2)” din lege conferă vocația de a participa la decizie unui număr nedefinit de membri asociați afectați unei destinații, lipsa reglementării unui mecanism adecvat de luare a deciziilor creează imprevizibilitate, fiind susceptibilă de a crea blocaje logistice în activitatea organizației de management al destinației, în ipoteza existenței unui număr foarte ridicat de membri asociați cu drept de vot.

8. Prin urmare, „art. 22 și 23” din lege contravin principiului securității juridice, prevăzut la art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii.

9. Referitor la prevederile art. 1 pct. 3 cu referire la art. 20 lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998, autorii susțin că acestea încalcă principiul autonomiei locale prevăzut de art. 120 din Constituție, potrivit căruia autoritățile administrației publice locale sunt cele în drept să decidă cu privire la gestionarea, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, a treburilor publice. Este invocată în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 888 din 16 decembrie 2015. În plus, consideră că dispoziția legală enunțată instituie obligația de asociere, contrar art. 40 din Constituție, dreptul la libera asociere implicând, în mod inerent, și dreptul de a refuza asocierea.

10. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctul lor de vedere.

11. **Președintele Camerei Deputaților** a transmis, cu Adresa nr. 2/8.015 din 10 septembrie 2018, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.723/10 septembrie 2018, punctul său de vedere prin care susține că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, cu privire la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 2 din lege, respectiv art. 22 și art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998, se arată că aceasta nu poate fi primită. Potrivit art. 22, organizația de management al destinației se înființează prin asocierea autorității publice locale din componenta destinației cu plătitori de taxă specială pentru promovare turistică, textul enunțând entitățile recunoscute în care se regăsesc toți plătitorii de astfel de taxe, fără ca enumerarea să fie în mod expres și imperativ exhaustivă sau limitativă. În consecință, întrucât textul de lege criticat nu exclude niciun plătitor de taxă specială pentru promovare turistică de la a se asocia, potrivit legii, într-o organizație de management al destinației, apreciază că se respectă întru totul principiul constituțional al egalității în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, a tuturor subiecților vizati de norma juridică.

12. Cu privire la pretinsa lipsă de previzibilitate a prevederilor art. 23 și la critica autorilor sesizării potrivit căreia criteriul cuantumului taxei speciale pentru promovare turistică stabilită și plătită conform art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal creează insecuritate juridică, fiind dificil de anticipat care va fi structura votului la momentul luării deciziilor, consideră că aceasta nu este întemeiată. Astfel, prevederile art. 23 răspund întru totul cerințelor privind claritatea, precizia și previzibilitatea normelor juridice. Normele criticate sunt redactate clar, într-un stil normativ dispozitiv, care prezintă norma fără explicații sau justificări, prin folosirea cuvintelor în înțelesul lor curent din limba română. Noțiunile utilizate sunt configurate în concordanță cu dreptul pozitiv normativ, iar stabilirea soluțiilor este departe de a fi ambiguă, acestea fiind redactate previzibil și univoc, conform prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică

legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prin urmare, raportat la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

13. Cu privire la critica de neconstituționalitate privind art. 1 pct. 3 din lege, respectiv art. 20 lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998, apreciază că aceasta nu poate fi reținută. Astfel, textul de lege supus controlului de constituționalitate nu instituie o obligație pentru autoritățile administrației publice locale de a înființa o organizație de management al destinației, respectiv o obligație de asociere cu alte entități în acest scop. Dimpotrivă, prevede că, dacă autoritățile administrației publice locale, exercitând această atribuție pe care o au în domeniul turismului, hotărăsc să constituie o astfel de asociație, au obligația să-și asigure o reprezentativitate de cel puțin 50% în cadrul acesteia. Această obligație de asigurare a unei reprezentativități este corelată și cu noile prevederi introduse în Ordonanța Guvernului nr. 58/1998, respectiv art. 20 lit. i) și ale art. 22¹, potrivit cărora autoritățile administrației publice locale care au hotărât înființarea unei organizații de management al destinației aprobă strategiile de marketing ale destinației, elaborate de organizația de management al destinației, în vederea promovării destinațiilor turistice, și, de asemenea, vor asigura finanțarea necesară funcționării acestei organizații.

14. Totodată, apreciază că prevederile art. 40 din Constituție invocate nu au incidență în speță, întrucât se referă la dreptul cetățenilor de a se asocia liber în partide politice, sindicate, patronate și alte forme de asociere, iar dispozițiile legale criticate se referă la asocierea consiliilor locale/consiliilor județene — autorități ale administrației publice locale cu atribuții în domeniul turismului — cu alte entități locale, în scopul înființării organizațiilor de management al destinației.

15. Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art. 121 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, autonomia locală se exercită numai în condițiile, pe baza și în limitele legii. Una dintre condițiile exercitării autonomiei locale în domeniul promovării destinațiilor turistice o constituie prevederile art. 20 lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998, potrivit cărora, dacă autoritățile administrației publice locale cu atribuții în domeniul turismului hotărăsc să constituie o organizație de management al destinației, au obligația să își asigure o reprezentativitate de cel puțin 50% în cadrul acesteia.

16. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

17. La termenul de judecată stabilit pentru data de 20 septembrie 2018, Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 27 septembrie 2018, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie dispozițiile Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România. Analizând motivarea obiecției de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta vizează, punctual, „art. 1 pct. 2 prin raportare la art. 2² și art. 2³ din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998” și „art. 1 pct. 2 prin raportare la art. 20 lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998”. Cu privire la „art. 1 pct. 2 prin raportare la art. 20 lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998”, Curtea observă că, în realitate, sunt vizate „art. 1 pct. 3 prin raportare la art. 20 lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998”. Prevederile legale criticate în mod punctual au următorul cuprins:

— Art. 1 pct. 2: „**La articolul unic, după punctul 1 se introduc două noi puncte, pct. 1¹ și 1², cu următorul cuprins:**

(...)

1². După capitolul I se introduce un nou capitol, capitolul I¹, cu art. 2¹—2³, cu următorul cuprins:

«CAPITOLUL I¹

Organizația de management al destinației

(...)

Art. 2². — (1) *Organizația de management al destinației se constituie ca asociație în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Organizația de management al destinației se înființează prin asocierea autorității publice locale din componența destinației cu plătitori de taxă specială pentru promovare turistică, respectiv:*

a) *membri din cadrul destinației ai confederațiilor/federațiilor patronale reprezentative, cu activități în domeniul turismului;*

b) *organizații patronale;*

c) *angajatori din cadrul destinației turistice.*

(3) *Pot adera la organizația de management al destinației în calitate de membru asociat, cu rol consultativ, și alte entități relevante, cum ar fi: asociații de promovare, asociații profesionale, administratori ai ariilor protejate, reprezentanți din mediul academic, din instituțiile de cercetare-dezvoltare, școli de formare profesională în turism, camere de comerț și industrie și alte asemenea entități care funcționează potrivit legii pe teritoriul destinației turistice.*

— Art. 2³. — *Deciziile membrilor, plătitori ai taxei pentru promovare turistică, în vederea îndeplinirii obiectivelor organizației de management al destinației turistice, sunt luate prin vot, proporțional cu cuantumul taxei pentru promovare turistică stabilite și plătite conform art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 31 decembrie a anului precedent. Votul acestor membri se exprimă în adunarea generală conform deciziei luate.»*

— Art. 1 pct. 3: „**La articolul unic punctul 4, litera h) a articolului 20 se modifică și va avea următorul cuprins:**

h) *asocierea în scopul înființării organizațiilor de management al destinației, cu obligația de a-și asigura o reprezentativitate de cel puțin 50%.*

20. Dispozițiile din Constituție invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a

legilor, în componenta sa referitoare la calitatea legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 40 privind dreptul de asociere și art. 120 privind principiile de bază pe care se întemeiază administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale.

21. În vederea soluționării prezentei obiecții, Curtea procedează, mai întâi, la verificarea admisibilității acesteia. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a obiecției trebuie realizată prin raportare la art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Avocatului Poporului, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori*”. Astfel, Curtea constată că actul normativ supus controlului de constituționalitate este o lege adoptată de Parlamentul României, sesizarea fiind formulată de un număr de 49 deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România și 1 deputat neafiliat, subiect de drept care întrunește, potrivit dispozițiilor legale, calitatea de titular al sesizării Curții Constituționale cu obiecția de neconstituționalitate.

22. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a obiecției trebuie realizată și prin raportare la art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*În vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului. În cazul în care legea a fost adoptată cu procedură de urgență, termenul este de două zile*”. Cu privire la acest aspect, Curtea constată că Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România a fost adoptată de Camera Deputaților, Cameră decizională, în data de 5 iulie 2018, la aceeași dată fiind depusă la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare cu privire la neconstituționalitatea legii. La data de 11 iulie 2018, legea adoptată a fost trimisă spre promulgare Președintelui României. Sesizarea formulată de un număr de 49 deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România și 1 deputat neafiliat a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 12 iulie 2018.

Termenele reglementate prin art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 sunt „termene care privesc desfășurarea raporturilor constituționale dintre autoritățile publice și, prin urmare, în măsura în care nu se prevede altfel în mod expres, nu se calculează pe zile libere” (Decizia nr. 233 din 20 decembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 28 decembrie 1999). În consecință, nu sunt aplicabile în această procedură dispozițiile art. 181 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, când termenul se socotește pe zile, nu intră în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua când acesta se împlinește, întrucât dreptul public este supus regulii în virtutea căreia termenele se calculează pe zile calendaristice, în sensul că se include în termen și ziua în care acesta începe să curgă și ziua când se împlinește (Decizia nr. 89 din 26 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 19 februarie 2010). Așa fiind, Curtea constată că sesizarea a fost formulată în afara termenului de 5 zile prevăzut de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Având în vedere însă că sesizarea Curții s-a realizat

înaintea de promulgarea legii, în interiorul termenului de 20 de zile, prevăzut de art. 77 alin. (1) din Constituție, sesizarea astfel formulată este admisibilă.

23. Prin urmare, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

24. Analizând obiecția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate stabilesc regimul juridic al organizației de management al destinației, în domeniul turismului, instituind unele reguli privind constituirea și funcționarea acestei organizații. Astfel, potrivit legii criticate, organizația de management al destinației este persoană juridică, având rol în realizarea politicii de dezvoltare turistică a destinației, inclusiv a politicii de marketing a destinației, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, fiind o asociație care se constituie în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, având un scop de utilitate publică. De asemenea, prevederile legale supuse controlului de constituționalitate stabilind componența acestei organizații, categoriile de membri și regulile privind luarea deciziilor de către membrii organizației, plătitori ai taxei pentru promovare turistică, reprezintă expresia opțiunii legiuitorului în această materie.

25. Din examinarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a instanței de contencios constituțional referitoare la cerințele de calitate a legii, Curtea observă că aceasta a avut în vedere aspecte intrinseci actului normativ, și anume diferite deficiențe sau insuficiențe de redactare care afectează claritatea, precizia, previzibilitatea și accesibilitatea normei juridice, iar prin nerespectarea acestor cerințe se aduce atingere unor drepturi, libertăți sau principii fundamentale. Astfel, Curtea a constatat, de principiu, că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în *Cauza Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în *Cauza Sissanis împotriva României*, paragraful 66). O lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenție, numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate

chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (în acest sens sunt, spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se rețin, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în *Cauza Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în *Cauza Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în *Cauza Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59).

26. Din jurisprudența mai sus indicată se desprinde concluzia potrivit căreia, pentru relevanța constituțională a principiului legalității, esențial este ca prin folosirea unei tehnici legislative inadecvate, care să nu întrunească cerințele clarității, preciziei, previzibilității și ale accesibilității normei juridice, legiuitorul să fi adus atingere în final unor drepturi, libertăți sau principii de rang constituțional (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 2 mai 2018).

27. Examinând criticile de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză, privind încălcarea principiului legalității, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea constată că pretensele vicii de constituționalitate invocate reprezintă, în realitate, o critică a unei opțiuni a legiuitorului și că acestea nu pot avea, în sine, o reală substanță constituțională, deoarece nu afectează, direct sau indirect, vreun drept, vreo libertate sau vreun principiu fundamental, așa cum este reflectată valoarea constituțională a principiului legalității în considerentele de principiu constatate în jurisprudența mai sus indicată. Prin urmare, aceste critici nu pot fi reținute, Curtea urmând să respingă, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate sub acest aspect.

28. De asemenea, cu privire la pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea precizează că situația diferită în care se găsesc persoanele și aplicarea, în consecință, a unui tratament juridic distinct nu încalcă dispozițiile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor. Astfel, contrar susținerilor formulate de autorii obiecției, Curtea constată că neinclusiunea persoanelor fizice care desfășoară activitate în turism în categoria membrilor organizației de management al destinației nu încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, deoarece deosebirea de statut juridic dintre persoanele fizice și persoanele juridice justifică în mod obiectiv aplicarea unui tratament juridic diferit în ceea ce privește posibilitatea dobândirii calității de membru al unei asemenea organizații.

29. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor care stabilesc reguli privind votul în cadrul organizației de management al destinației și modul de adoptare a deciziilor în cadrul organizației, Curtea observă că, potrivit legii criticate, deciziile membrilor plătitori ai taxei sunt luate prin vot, proporțional cu cuantumul taxei pentru promovare turistică stabilite și plătite conform art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 31 decembrie a anului precedent, ceea ce reprezintă, de asemenea, opțiunea legiuitorului, justificată de o serie de factori, precum eficiența activității desfășurate, fără ca prin aceasta să se încalce art. 16 din Constituție.

30. Totodată, nu poate fi reținută nici critica privind caracterul imprecis al art. 1 pct. 2 cu referire la art. 2³ din lege, care, în opinia autorilor sesizării, ar determina variații în privința votului,

criteriul stabilit de legiuitor fiind unul clar și precis, și anume cuantumul taxei speciale plătite anual.

31. Referitor la critica de neconstituționalitate privind caracterul lacunar al prevederilor legale criticate, care, în opinia autorilor sesizării, nu stabilesc cadrul procedural necesar desfășurării procesului de luare a deciziilor la nivelul organizației, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi reținută. Astfel, prevederile art. 10¹ din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare, în prezent în vigoare, stabilesc că „*Ministerul Turismului elaborează procedura de înființare, funcționare, acreditare și reacreditare a organizațiilor de management al destinației, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului*”. De asemenea, Curtea reține că, potrivit legii, organizația de management al destinației se constituie în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, act normativ care stabilește cadrul procedural referitor la organizarea și funcționarea acestora.

32. În ceea ce privește invocarea încălcării principiului autonomiei locale, Curtea reține că dispozițiile art. 120 din Constituție consacră principiile de bază ale administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, respectiv al descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice, cele ale art. 121 stabilesc care sunt autoritățile prin care se realizează autonomia locală, și anume consiliile locale și primarii aleși, iar art. 122 privește consiliul județean. Potrivit art. 3 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, „*prin autonomie locală se înțelege dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, treburile publice, în condițiile legii*”, iar, potrivit art. 4 alin. (1) și (2), „*Autonomia locală este numai administrativă și financiară, fiind exercitată pe baza și în limitele prevăzute de lege*” și „*Autonomia locală privește organizarea, funcționarea, competențele și atribuțiile, precum și gestionarea resurselor care, potrivit legii, aparțin comunei, orașului, municipiului sau județului, după caz.*” (A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 888 din 16 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 10 martie 2016, paragrafele 15 și 16.)

33. Principiul autonomiei locale consacrat la nivel constituțional prin art. 120 alin. (1) nu justifică existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal de funcționare a

consiliilor locale, a cărui respectare este obligatorie (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 1.567 din 19 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 12 ianuarie 2010). În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat, referitor la pretinsa încălcare a principiului autonomiei locale, că acest principiu nu presupune totală independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci acestea sunt obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării, dispozițiilor legale adoptate pentru protejarea intereselor naționale. În acest sens, art. 121 alin. (2) din Constituție prevede: „*Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe.*” (A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 154 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 mai 2004.)

34. Aplicând aceste considerente de principiu în prezenta cauză, Curtea reține că modul de constituire a organizației de management al destinației nu pune în discuție autonomia autorităților administrației publice locale. Faptul că, potrivit legii, autoritățile administrației publice locale, reprezentate de consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, se asociază în scopul înființării organizațiilor de management al destinațiilor nu aduce atingere principiului autonomiei locale, înscris în art. 120 alin. (1) din Legea fundamentală, ci conferă autorităților administrației publice locale menționate putere decizională, prin reprezentanții lor, în vederea susținerii intereselor comunității.

35. Referitor la invocarea art. 40 din Constituție, Curtea precizează că dreptul de asociere este un drept fundamental, care cuprinde posibilitatea cetățenilor de a se asocia, în mod liber, în partide sau formațiuni politice, în sindicate și patronate sau alte tipuri de organizații, ligi, uniuni, cu scopul de a participa la viața politică, științifică, socială, culturală sau de a-și realiza o serie de interese legitime comune. Astfel, din examinarea conținutului acestui drept, astfel cum este reglementat prin norma fundamentală evocată, rezultă că doar cetățenii sunt titularii acestui drept fundamental, nu și persoanele juridice sau autoritățile publice. Prin urmare, Curtea constată că invocarea încălcării dreptului de asociere, cu referire la autoritățile administrației publice, este lipsită de temei juridic.

36. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de 49 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România și 1 deputat neafiliat și constată că Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ privind modificarea art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 115/1999 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, reprezentată prin Ministerul Finanțelor, și Fondul Internațional pentru Dezvoltare Agricolă privind Proiectul de dezvoltare rurală a Munților Apuseni, în valoare de 12,4 milioane DST, semnat la Roma la 10 mai 1999

Având în vedere:

— necesitatea efectuării plății la extern a obligațiilor României față de Fondul Internațional pentru Dezvoltare Agricolă în cadrul Proiectului de dezvoltare rurală a Munților Apuseni, în valoare de 12,4 milioane DST, semnat la Roma la 10 mai 1999, cu scadența la 1 decembrie 2018;

— faptul că în absența actului normativ nu pot fi asigurate integral sumele necesare acoperirii serviciului datoriei publice aferent acestei scadențe:

— faptul că efectuarea parțială sau cu întârziere a plății către finanțator va avea consecințe de natura financiară, respectiv plata unor penalități, și poate aduce atingere credibilității României pe piețele financiare internaționale, mergând până la eventuale solicitări de rambursare anticipată din partea altor finanțatori; și

— ținând cont de faptul că aceasta constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunând adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Alineatul (1) al articolului 2 din Ordonanța Guvernului nr. 115/1999 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, reprezentată prin Ministerul Finanțelor, și Fondul Internațional pentru Dezvoltare Agricolă privind Proiectul de dezvoltare rurală a Munților Apuseni, în valoare de 12,4 milioane DST, semnat la Roma la 10 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 31 august 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2000, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Fondurile necesare rambursării creditului și dobânzii aferente Componentei A a Proiectului — Credit rural se asigură prin recuperare de la beneficiarii finali ai împrumutului. Eventualele influențe financiare nefavorabile rezultate din evoluția cursului valutar USD/DST utilizat de FIDA pentru calculul sumelor datorate se suportă la ultima scadență, din data de 1 decembrie 2018, după cum urmează:

a) din soldul favorabil al conturilor de dobânzi deschise la băncile participante, rămas după acoperirea dobânzii aferente ultimei scadențe către FIDA și a comisioanelor bancare aferente plății la extern; și

b) în completare, de la bugetul de stat, din suma alocată în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Acțiuni generale pentru anul 2018.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2018, pentru municipiul Brad, județul Hunedoara, în vederea asigurării continuității serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat a populației

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2018, cu suma de 6.000 mii lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2018, și alocarea acesteia pentru municipiul Brad, județul Hunedoara, în vederea asigurării continuității serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat a populației.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și structura bugetului de stat pe anul 2018.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Paul Stănescu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 15 noiembrie 2018.
Nr. 904.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului pe anul 2018 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2018

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului pe anul 2018 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2018, cu suma de 10.284 mii lei, la capitolul 5101 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul 55 „Alte transferuri”, în vederea finanțării unor lucrări de renovare, reparații și dotare a unor spații reprezentative din cadrul Palatului Victoria efectuate de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

Art. 2. — Secretariatul General al Guvernului, prin Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Secretariatului General al Guvernului pe anul 2018.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 15 noiembrie 2018.
Nr. 905.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind înființarea Comitetului pentru elaborarea Planului național pentru autism pentru perioada 2020—2022**

În temeiul art. 18 alin. (1) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, se înființează Comitetul pentru elaborarea Planului național pentru autism pentru perioada 2020—2022, denumit în continuare *Comitetul*, organism interministerial, cu rol consultativ, fără personalitate juridică, având componența prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

(2) Ministerele, instituțiile publice și structurile prevăzute la alin. (1) sunt reprezentate, în cadrul Comitetului, la nivel de demnitar, respectiv la nivel de conducător sau înlocuitor de drept al acestuia.

Art. 2. — (1) Comitetul are ca obiectiv principal elaborarea Planului național pentru autism pentru perioada 2020—2022, în vederea îmbunătățirii condițiilor de viață ale persoanelor cu tulburări din spectrul autist.

(2) Planul național pentru autism pentru perioada 2020—2022 va fi aprobat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Sănătății.

Art. 3. — În vederea îndeplinirii obiectivului prevăzut la art. 2, Comitetul îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) identifică direcțiile strategice de acțiune, prioritizează nevoile și identifică resursele financiare;

b) stabilește mecanismele de monitorizare și responsabilități cu monitorizarea din partea Comitetului interministerial, respectiv grupuri de lucru tematice pentru analiza progresului în implementarea planului.

Art. 4. — (1) Comitetul este condus de un secretar de stat din cadrul Secretariatului General al Guvernului, în calitate de președinte, desemnat prin ordin al secretarului general al Guvernului.

(2) Președintele este sprijinit în activitatea sa de doi vicepreședinți, un consilier cu atribuții în domeniu din cadrul aparatului de lucru al prim-ministrului și un secretar de stat din cadrul Ministerului Sănătății, desemnați potrivit legii.

(3) În cadrul Comitetului funcționează Grupul de lucru la nivel tehnic, constituit din experți din cadrul instituțiilor publice prevăzute în anexă.

(4) În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, instituțiile publice prevăzute în anexă își desemnează reprezentanții în cadrul Comitetului.

(5) La propunerea membrilor Comitetului și cu aprobarea președintelui acestuia pot fi convocați, în calitate de invitați, în funcție de tematica supusă dezbaterii, reprezentanți ai altor autorități sau instituții publice cu atribuții și competențe în domeniu, care pot oferi date și informații relevante pentru buna desfășurare a lucrărilor, precum și reprezentanți ai mediului academic, de afaceri și ai societății civile.

(6) Secretariatul tehnic al Comitetului este asigurat de Secretariatul General al Guvernului, prin cabinetul secretarului de stat care deține calitatea de președinte al Comitetului.

Art. 5. — (1) Comitetul se reunește în ședințe ordinare lunare sau, ori de câte ori este necesar, în ședințe extraordinare, la convocarea președintelui, prin grija Secretariatului tehnic.

(2) Ședințele Comitetului sunt conduse de președinte, iar, în lipsa acestuia, de către unul dintre vicepreședinți, desemnat în acest sens.

(3) Agenda fiecărei ședințe a Comitetului se întocmește de către Secretariatul tehnic, se transmite pentru observații și propuneri către membrii Comitetului și se aprobă de către președinte.

(4) Procesele-verbale ale ședințelor Comitetului cuprind, în principal, ordinea temelor discutate și deciziile luate și sunt semnate de către membrii Comitetului și înregistrate de Secretariatul tehnic.

(5) Comitetul, prin Secretariatul tehnic, elaborează trimestrial și la solicitarea prim-ministrului rapoarte cu privire la îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 2.

(6) În cadrul primei reuniuni, Comitetul aprobă regulamentul propriu de organizare și funcționare, pe baza căruia își desfășoară activitatea.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 19 noiembrie 2018.
Nr. 293.

ANEXĂ

COMPONENȚA**Comitetului pentru elaborarea Planului național pentru autism pentru perioada 2020—2022**

1. Secretariatul General al Guvernului	7. Ministerul Finanțelor Publice
2. Aparatul de lucru al prim-ministrului	8. Centrul Național de Sănătate Mintală
3. Ministerul Sănătății	9. Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități
4. Ministerul Educației Naționale	10. Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție
5. Ministerul Muncii și Justiției Sociale	
6. Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice	

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

SERVICIUL DE INFORMAȚII EXTERNE

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Serviciul de Informații Externe

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare,

directorul Serviciului de Informații Externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2018 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2018 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2018 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3¹⁾ fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul Serviciului de Informații Externe,
Gabriel Vlase

București, 9 noiembrie 2018.
Nr. 284.

¹⁾Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

SERVICIUL DE INFORMAȚII EXTERNE

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui maestru militar și unor subofițeri din Serviciul de Informații Externe

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

directorul Serviciului de Informații Externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2018 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maestrului militar și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2018 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2018 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3¹⁾ fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul Serviciului de Informații Externe,
Gabriel Vlase

București, 9 noiembrie 2018.
Nr. 285.

¹⁾Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei pentru Serviciul de Ambulanță București—Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov**

Văzând:

— Referatul de aprobare al Direcției management și structuri sanitare nr. SP 12.779 din 15.11.2018;

— Adresa nr. 22.668 din 31.10.2018 a Serviciului de Ambulanță București — Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov;

— având în vedere prevederile art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 1.562/2009 privind înființarea Serviciului de ambulanță București — Ilfov al municipiului București și al județului Ilfov,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4), art. 14 alin. (3) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Serviciului de Ambulanță București—Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov, conform anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă organigrama Serviciului de Ambulanță București—Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov, conform anexei nr. 2.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului sănătății nr. 259/2010 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Serviciului de Ambulanță București—Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 23 aprilie 2010, și Ordinul ministrului sănătății nr. 232/2010 pentru aprobarea

structurii organizatorice a Serviciului de Ambulanță București — Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 martie 2010, cu modificările și ulterioare, se abrogă.

Art. 4. — Structurile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și Serviciul de Ambulanță București—Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pinte

București, 15 noiembrie 2018.
Nr. 1.453.

*ANEXA Nr. 1***REGULAMENTUL****de organizare și funcționare a Serviciului de Ambulanță București—Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Serviciul de Ambulanță București—Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov, numit în continuare *Serviciul de ambulanță București—Ilfov*, a fost înființat în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.562/2009 privind înființarea Serviciului de ambulanță București—Ilfov al municipiului București și al județului Ilfov, prin reorganizarea Serviciului de ambulanță al municipiului București, Stației Centrale de Transport Sanitar și Ambulanță Aeriană București și a Serviciului de ambulanță al județului Ilfov.

(2) Serviciul de ambulanță București—Ilfov este un serviciu de ambulanță regional, acordând asistență medicală de urgență în Regiunea de Dezvoltare București—Ilfov constituită conform prevederilor Legii nr. 315/2004 privind dezvoltarea regională în România, cu modificările și completările ulterioare, și are sediul în municipiul București, str. Mihai Eminescu nr. 226—236, sectorul 2.

Art. 2. — Serviciul de ambulanță București—Ilfov este serviciu public cu personalitate juridică.

Art. 3. — Serviciul de ambulanță București—Ilfov este unitate sanitară publică de importanță strategică, cu personalitate

juridică, aflată în subordinea Ministerului Sănătății, în coordonarea departamentului de specialitate din Ministerul Sănătății, conform art. 92 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în coordonarea operațională a Departamentului pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, conform art. I alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2014 privind unele măsuri în domeniul managementului situațiilor de urgență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată prin Legea nr. 104/2014, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II**Obiectul de activitate**

Art. 4. — (1) Serviciul de ambulanță București—Ilfov are ca scop principal acordarea asistenței medicale de urgență și transportul medical asistat al pacienților din municipiul București și din județul Ilfov, utilizând, după caz, personal medical superior și/sau mediu calificat la diferite niveluri, precum și conducători auto formați ca ambulanțieri.

(2) Asistența medicală de urgență se acordă fără nicio discriminare legată de, dar nu limitată la venituri, sex, vârstă, etnie, religie, cetățenie sau apartenență politică, indiferent dacă pacientul are sau nu calitatea de asigurat medical.

(3) Acordarea asistenței medicale publice de urgență nu poate avea un scop comercial.

Art. 5. — Atribuțiile principale ale Serviciului de ambulanță București—Ilfov sunt următoarele:

1. acordarea asistenței medicale de urgență la diferite niveluri de către medici și asistenți medicali cu diferite grade de pregătire;

2. acordarea asistenței medicale publice de urgență la nivel prespitalicesc asigurată prin echipaje medicale de urgență și echipaje de consultații de urgență la domiciliu;

3. efectuează transport sanitar neasistat al pacienților care nu se află în stare critică și nu necesită monitorizare și îngrijiri medicale speciale pe durata transportului;

4. efectuează transport medical asistat al pacienților care necesită monitorizare și îngrijiri medicale pe durata transportului;

5. colaborează cu celelalte instituții sanitare și intră în relații economice și juridice rezultate din îndeplinirea atribuțiilor sale;

6. colaborează cu Inspectoratul pentru Situații de Urgență, Poliția sau unități ale Ministerului Apărării Naționale și cu Sistemul național unic pentru apelurile de urgență 112, prin Serviciul de Telecomunicații Speciale;

7. desfășoară activitate de consultații de urgență coordonată prin dispeceratul medical de urgență, conform art. 115 alin. (4) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin preluarea și tratarea apelurilor de urgență cu caracter medical, primite prin centrul unic de apel de urgență, la numărul unic de apel 112;

8. acordă asistență medicală de urgență la spectacole în aer liber, festivaluri și manifestări sportive, solicitată de către organizatori, sau la solicitări privind manifestări cu risc pe bază de contracte/protocoale încheiate cu Serviciul de ambulanță București—Ilfov;

9. împreună cu Inspectoratul pentru Situații de Urgență București—Ilfov, participă la întocmirea planului de acțiune în situații de urgență pe baza listelor cu mijloacele din dotare și cu personal transmise de toate instituțiile cu atribuții în domeniu;

10. efectuează controlul calității în acordarea asistenței medicale de urgență, prin monitorizarea activității echipajelor de intervenție din punct de vedere operativ, analiza retroactivă a cazurilor din punct de vedere medical, monitorizarea intervențiilor prin intermediul unor persoane cu experiență desemnate pentru această activitate, analiza lunară a mortalității și morbidității, verificarea inopinată periodică a mijloacelor de intervenție și efectuarea de sondaje de opinie anonime în rândul pacienților și al familiilor acestora;

11. în cazul unor accidente colective sau al unor calamități cu efect limitat, desfășoară activități de intervenție specifice în conformitate cu planul roșu de intervenție al serviciilor de urgență prespitalicesti, declanșat la solicitarea inspectorului-șef al Inspectoratului pentru Situații de Urgență București—Ilfov sau, după caz, a prefectului municipiului București, respectiv a prefectului județului Ilfov;

12. efectuează transportul medicamentelor, produselor biologice și al organelor pentru transplant, precum și al personalului medical la locul solicitării, în program continuu necesar acordării asistenței medicale de urgență pe întreg teritoriul municipiului București și al județului Ilfov și, după caz, în afara acestuia.

CAPITOLUL III Conducerea

Art. 6. — (1) Conducerea Serviciului de ambulanță București—Ilfov este formată din:

— manager general, care asigură conducerea curentă a unității;

— comitet director, format din managerul general, directorul medical, directorul economic, directorul tehnic și asistentul-șef.

(2) Funcțiile specifice comitetului director se ocupă prin concurs, organizat de managerul general.

(3) Până la ocuparea prin concurs a funcțiilor de conducere care fac parte din comitetul director, conducerea interimară a Serviciului de Ambulanță București—Ilfov se numește prin ordin al ministrului sănătății, cu avizul consultativ al Departamentului pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Pot fi numite în aceste funcții persoane care îndeplinesc condițiile legale pentru participarea la concursul de selecție pentru ocuparea respectivei funcții. Managerul general interimar și ceilalți membri ai comitetului director interimar se numesc pe o perioadă de cel mult 6 luni, conform prevederilor art. 118 alin. (3) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Conducerea unității sanitare acționează cu diligența pe care un bun proprietar o depune în administrarea bunurilor sale și răspunde de integritatea acestora, precum și de întocmirea și prezentarea la termenele stabilite a situației patrimoniului în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 7. — (1) Contractul individual de muncă al managerului se suspendă de drept pe perioada exercitării mandatului.

(2) Contractul individual de muncă al persoanelor care fac parte din comitetul director se suspendă de drept pe perioada exercitării mandatului.

(3) Personalul de specialitate medico-sanitar care ocupă funcții de conducere specifice comitetului director și are contractul individual de muncă suspendat poate desfășura activitate medicală în cadrul serviciului de ambulanță respectiv. Activitatea medicală se desfășoară în cadrul funcției de conducere ocupate, iar programul de lucru se stabilește de comun acord cu managerul general.

Art. 8. — Managerul general și membrii comitetului director au obligația de a depune o declarație de interese, declarație de avere și o declarație referitoare la incompatibilități, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 9. — Managerul general încheie cu Ministerul Sănătății, reprezentat prin ministru, un contract de management pe o perioadă de maximum 3 ani, în conținutul căruia sunt prevăzuți atât indicatorii specifici de performanță, cât și clauzele contractuale care reglementează drepturile și obligațiile părților. Contractul de management poate fi prelungit după încetarea mandatului pe o perioadă de 3 luni, maximum de două ori, perioadă în care se organizează concursul de ocupare a funcției. Contractul de management poate fi reziliat în cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute în acesta.

Art. 10. — În subordinea managerului general se află directorul medical, directorul economic, directorul tehnic și asistentul-șef, precum și următoarele compartimente: Compartimentul Resurse Umane, Normare, Organizare și Salarizare (RUNOS), Compartimentul relații publice-secretariat, Compartimentul securitatea și psihologia muncii, PSI, evidență militară și apărare civilă, Compartimentul audit intern public, Compartimentul managementul calității și control intern managerial, Dispeceratul medical de urgență, Compartimentul statistică și informatică, Compartimentul legislație și contencios.

Art. 11. — Managerul general are, în principal, următoarele atribuții:

A. În domeniul strategiei serviciilor medicale:

1. elaborează planul de management al serviciului pe perioada mandatului, pe baza nevoilor de servicii medicale ale populației din zona arondată, luând în considerare și prezența altor servicii publice în zonă, respectând principiul complementarității, și nu al concurenței, împreună cu ceilalți membri ai comitetului director și cu coordonatorii de compartimente; planul de management al serviciului este avizat

de Ministerul Sănătății; planul de management al serviciului se structurează pe etape anuale, evaluate la sfârșitul fiecărui an financiar;

2. aprobă măsurile propuse de comitetul director pentru dezvoltarea activității serviciului, în concordanță cu solicitările de acordare de asistență medicală de urgență ale populației;

3. aprobă măsurile propuse de comitetul director pentru dezvoltarea activității serviciului, în concordanță cu nevoile de servicii medicale ale populației;

4. aplică strategiile și politica de dezvoltare în domeniul sanitar ale Ministerului Sănătății, adecvate la necesarul de servicii medicale de urgență pentru populația deservită, luând în considerare specificul local;

5. face propuneri, pe baza analizei în cadrul comitetului director, privind structura organizatorică, reorganizarea, modificările adresei sediului și a punctelor de lucru, în vederea aprobării de către Ministerul Sănătății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

6. aplică strategiile și politica de dezvoltare în domeniul sanitar ale Ministerului Sănătății, adecvate la necesarul de servicii medicale pentru populația deservită, luând în considerare specificul local;

7. colaborează cu autoritățile publice locale și Inspectoratul pentru Situații de Urgență, precum și cu alte unități sanitare în planificarea dezvoltării sistemului de urgență prespitalicească în cazul intervențiilor individuale, precum și în cazul intervențiilor la calamități, în vederea realizării unor servicii integrate, complementare, eficiente, în conformitate cu necesitățile cetățenilor, specificul local și cu prevederile legale în vigoare;

8. asigură utilizarea eficientă și disponibilitatea continuă a mijloacelor de intervenție din dotare, în limita resurselor financiare și umane;

9. îndrumă și controlează activitatea personalului medical, inclusiv a medicilor coordonatori de substații, medicilor coordonatori din dispecerat, a personalului mediu sanitar, inclusiv a asistentului medical șef, a operatorilor registratori de urgență.

B. În domeniul managementului economico-financiar:

1. aprobă și urmărește realizarea planului anual de achiziții publice;

2. aprobă lista investițiilor și a lucrărilor de reparații capitale care urmează să se realizeze într-un exercițiu financiar, în condițiile legii, la propunerea comitetului director, cu avizul Ministerului Sănătății;

3. aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al serviciului, cu acordul ordonatorului de credite ierarhic superior;

4. aprobă repartizarea bugetului de venituri și cheltuieli al serviciului, pe baza propunerilor fundamentate ale directorului medical, precum și ale coordonatorilor de compartimente și substații din structura serviciului;

5. urmărește execuția bugetului de venituri și cheltuieli pe compartimente și substații, conform contractului încheiat cu coordonatorii acestor structuri ale serviciului;

6. răspunde de respectarea disciplinei economico-financiare la nivelul serviciului, împreună cu directorul economic;

7. efectuează plăți, fiind ordonator terțiar de credite, conform legii;

8. asigură cadrul organizatoric și funcțional necesar desfășurării activității de audit public intern;

9. aprobă planul anual de audit public intern, rapoartele de audit elaborate în urma misiunilor de audit intern și raportul anual al activității de audit.

C. În domeniul managementului performanței/calității serviciilor:

1. întreprinde măsurile necesare și urmărește realizarea indicatorilor de performanță ai managementului serviciului public de ambulanță, prevăzuți în anexa nr. 2 la Ordinul ministrului

sănătății nr. 346/2018 privind aprobarea modelului contractului de management al serviciilor de ambulanță județene, respectiv al Serviciului de Ambulanță București—Ilfov și a indicatorilor de performanță a activității managerului general. Nivelul și gradul de importanță ale indicatorilor de performanță specifici serviciului se stabilesc anual, de comun acord cu Ministerul Sănătății. În situații excepționale, din motive neimputabile conducerii serviciului, nivelul indicatorilor poate fi renegociat în cursul anului;

2. nominalizează coordonatorii și răspunde de implementarea și raportarea indicatorilor programelor și subprogramelor naționale de sănătate derulate la nivelul serviciului, conform metodologiei elaborate de Ministerul Sănătății;

3. răspunde de crearea condițiilor necesare prestării unor servicii medicale de calitate de către personalul medico-sanitar din serviciu;

4. urmărește implementarea protocoalelor de practică medicală la nivelul serviciului, la propunerea directorului medical, pe baza recomandărilor și a protocoalelor naționale și internaționale din domeniu, precum și a ordinului ministrului sănătății publice privind competențele echipajelor medicale de urgență;

5. urmărește realizarea activităților de control al calității serviciilor medicale oferite de serviciu, coordonate de directorul medical, cu sprijinul comitetului director și al altor compartimente înființate în cadrul serviciului;

6. negociază și încheie în numele și pe seama serviciului protocoale de colaborare și/sau contracte cu alți furnizori de servicii, în condițiile legii, pentru asigurarea continuității și creșterii calității serviciilor medicale asigurate în zona de competență;

7. răspunde, împreună cu comitetul director, de asigurarea condițiilor, echipamentelor și a materialelor sanitare necesare intervenției în scopul asigurării asistenței medicale adecvate de urgență și transportului în deplină siguranță a pacienților, în conformitate cu normele stabilite de Ministerul Sănătății și corelat cu nivelul bugetului alocat serviciului;

8. răspunde de monitorizarea și raportarea corectă a indicatorilor specifici activității medicale, financiare, economice, precum și a altor date privind activitatea de supraveghere, prevenire și control, în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

9. analizează modul de îndeplinire a obligațiilor membrilor comitetului director, precum și ale coordonatorilor de compartimente, dispunând măsuri de îmbunătățire a activității;

10. urmărește modul de aplicare a prevederilor legale în vigoare cu privire la respectarea drepturilor pacientului și dispune măsuri atunci când se constată încălcarea acestora;

11. urmărește modul de aplicare a prevederilor legale în vigoare cu privire la organizarea, funcționarea și activitatea medicală a serviciului public de ambulanță și dispune măsuri atunci când se constată încălcarea acestora.

D. În domeniul managementului resurselor umane:

1. aprobă regulamentul intern al serviciului, precum și fișa postului pentru personalul angajat;

2. înființează, cu aprobarea comitetului director, comisii specializate în cadrul serviciului, necesare pentru realizarea unor activități specifice, cum ar fi: comisia medicamentului, nucleul de calitate, comisii de disciplină ale căror organizare și funcționare se precizează în regulamentul de organizare și funcționare a serviciului;

3. stabilește numărul de personal pe categorii și locuri de muncă, pe baza propunerilor directorului medical și a coordonatorilor de substații și compartimente, cu respectarea reglementărilor legale în vigoare;

4. organizează concurs pentru ocuparea funcțiilor din cadrul comitetului director;

5. aprobă organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante, numește și eliberează din funcție personalul serviciului, în condițiile legii;

6. aprobă programul de lucru pe locuri de muncă și categorii de personal, pentru personalul aflat în subordine;

7. realizează evaluarea performanțelor profesionale ale personalului aflat în subordine directă, conform structurii organizatorice, și soluționează contestațiile în funcție de nivelul ierarhic la care s-au făcut;

8. aprobă planul de formare și perfecționare a personalului, în conformitate cu legislația în vigoare și cu nevoile din serviciul respectiv de ambulanță;

9. negociază contractul colectiv de muncă la nivel de unitate;

10. încheie contract de administrare, pe durata mandatului, cu membrii comitetului director. În cuprinsul acestui contract de administrare sunt prevăzuți indicatorii de performanță, al căror nivel se aprobă anual de către managerul general al serviciului, după negocierea cu fiecare dintre cei menționați anterior;

11. urmărește încheierea asigurărilor de malpraxis de către personalul medical din subordine;

12. respectă prevederile legale privind incompatibilitățile și conflictul de interese;

13. nominalizează un medic coordonator la substația de ambulanță, un asistent medical coordonator la substația de ambulanță, un ambulanțier cu atribuții de avizare tehnică la substația de ambulanță și un asistent medical responsabil pe tură cu stocul 3 de medicamente (stocul de urgență) la stația centrală de ambulanță, cu respectarea legislației în vigoare.

E. În domeniul managementului administrativ:

1. aprobă și urmărește respectarea regulamentului de organizare și funcționare și a regulamentului intern;

2. reprezintă serviciul în relațiile cu terțe persoane fizice sau juridice;

3. încheie acte juridice în numele și pe seama serviciului, conform legii;

4. răspunde de modul de îndeplinire a obligațiilor asumate prin contracte și dispune măsuri de îmbunătățire a activității serviciului;

5. încheie contracte și asigură condiții corespunzătoare pentru desfășurarea activităților de învățământ și cercetare științifică, în conformitate cu metodologia elaborată de Ministerul Sănătății;

6. răspunde de obținerea autorizației sanitare de funcționare și a certificatului de acreditare, în condițiile prevăzute de lege;

7. asigură respectarea prevederilor legale în vigoare referitoare la păstrarea secretului profesional, păstrarea confidențialității datelor pacienților asistați, informațiilor și documentelor referitoare la activitatea serviciului;

8. pune la dispoziția organelor și organismelor competente, la solicitarea acestora, în condițiile legii, date privind activitatea serviciului;

9. prezintă Ministerului Sănătății, după caz, informări trimestriale și anuale cu privire la patrimoniul dat în administrare, realizarea indicatorilor activității medicale, precum și la execuția bugetului de venituri și cheltuieli;

10. răspunde de organizarea arhivei serviciului și asigurarea securității documentelor prevăzute de lege, în format scris și electronic;

11. aprobă utilizarea bazei de date medicale a serviciului pentru activități de cercetare medicală, în condițiile legii;

12. răspunde de organizarea unui sistem de înregistrare și rezolvare a sugestiilor, sesizărilor și reclamațiilor referitoare la activitatea serviciului;

13. conduce activitatea curentă a serviciului, în conformitate cu reglementările în vigoare;

14. împreună cu comitetul director, elaborează planul/planurile de acțiune pentru situații speciale și coordonează activitatea serviciului în caz de război, dezastre, atacuri teroriste, conflicte sociale și alte situații de criză, conform dispozițiilor legale în vigoare;

15. propune spre aprobare Ministerului Sănătății un înlocuitor pentru perioadele de indisponibilitate;

16. nu poate transmite altei persoane drepturile și obligațiile care rezultă din derularea contractului de management.

Art. 12. — (1) Directorul medical este subordonat managerului general.

(2) În subordinea directorului medical funcționează: Compartimentul de asistență medicală de urgență și transport medical asistat, Compartimentul de consultații de urgență și transport sanitar neasistat, substațiile de ambulanță, Farmacia și Compartimentul de formare profesională.

Art. 13. — Directorul medical are, în principal, următoarele atribuții:

A. Atribuții generale:

1. participă la elaborarea planului de dezvoltare a serviciului pe perioada mandatului, în baza propunerilor personalului din subordine;

2. participă la elaborarea, pe baza propunerilor compartimentelor funcționale, a planului anual de furnizare de servicii medicale;

3. propune managerului general, în domeniul său de responsabilitate, în vederea aprobării:

a) numărul de personal operativ, pe categorii și locuri de muncă, în funcție de reglementările în vigoare;

b) organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante, în urma consultării cu sindicatele, conform legii;

4. participă la elaborarea regulamentului de organizare și funcționare, regulamentului intern și organigramei serviciului, în urma consultării cu sindicatele, conform legii;

5. propune spre aprobare managerului general și urmărește implementarea de măsuri organizatorice privind îmbunătățirea calității actului medical și a modului de desfășurare a activității, conform prevederilor legale în vigoare;

6. participă la elaborarea proiectului bugetului de venituri și cheltuieli al serviciului, pe baza centralizării de către compartimentul de specialitate a propunerilor fundamentate ale coordonatorilor compartimentelor și substațiilor din structura serviciului, pe care îl supune aprobării managerului general;

7. urmărește, în domeniul său de responsabilitate, realizarea indicatorilor privind execuția bugetului de venituri și cheltuieli pentru încadrarea în bugetul alocat;

8. asigură, în domeniul său de responsabilitate, îndeplinirea, monitorizarea și raportarea indicatorilor specifici activității medicale, financiare, economice, precum și a altor date privind activitatea de supraveghere, prevenire și control, pe care le prezintă managerului general;

9. analizează, la propunerea compartimentelor funcționale din subordine, măsurile pentru dezvoltarea și îmbunătățirea activității serviciului, în concordanță cu nevoile de servicii medicale ale populației, dezvoltarea tehnologiilor medicale, ghidurilor și protocoalelor de practică medicale;

10. participă la elaborarea planului de acțiune al serviciului pentru situații speciale și asistența medicală în caz de război, dezastre, atacuri teroriste, conflicte sociale și alte situații de criză, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

11. la propunerea compartimentelor funcționale, în domeniul său de responsabilitate, întocmește, fundamentează și prezintă spre aprobare managerului general planul anual de achiziții publice, lista investițiilor și a lucrărilor de reparații curente și capitale care urmează să se realizeze într-un exercițiu financiar, în condițiile legii, și răspunde de realizarea acestora;

12. analizează, trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, în domeniul său de responsabilitate, modul de îndeplinire a obligațiilor asumate prin contracte și propune managerului general măsuri de îmbunătățire a activității serviciului;

13. întocmește, pentru domeniul său de responsabilitate, informări lunare, trimestriale și anuale cu privire la execuția bugetului de venituri și cheltuieli, pe care le analizează cu compartimentele funcționale din subordine, urmând să le prezinte managerului general al serviciului;

14. participă, lunar sau ori de câte ori este nevoie, la ședințele comitetului director;

15. face propuneri privind structura organizatorică, reorganizarea, restructurarea și schimbarea sediului serviciului;

16. răspunde în fața managerului general pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin;

17. participă la elaborarea raportului anual de activitate al serviciului.

B. Atribuții specifice:

1. coordonează și răspunde de elaborarea la termen a propunerilor privind planul de dezvoltare a serviciului și planul anual de servicii medicale;

2. monitorizează calitatea serviciilor medicale acordate la nivelul serviciului, inclusiv prin evaluarea satisfacției pacienților, și elaborează, împreună cu coordonatorii de compartimente și substații, propuneri de îmbunătățire a activității medicale;

3. avizează protocoale de practică medicală și monitorizează procesul de implementare a protocoalelor și ghidurilor de practică medicală la nivelul serviciului;

4. răspunde de coordonarea și corelarea activităților medicale desfășurate la nivelul compartimentelor și substațiilor pentru asigurarea îngrijirilor medicale adecvate pentru pacienții asistați;

5. coordonează derularea programelor de sănătate la nivelul serviciului;

6. întocmește planul de formare și perfecționare a personalului medical, la propunerea coordonatorilor de compartimente și substații;

7. avizează utilizarea bazei de date medicale a serviciului pentru activități de cercetare medicală, în condițiile legii;

8. asigură respectarea normelor de etică profesională și deontologie medicală la nivelul serviciului, colaborând cu Colegiul Medicilor din România;

9. răspunde de acreditarea personalului medical și a activităților medicale desfășurate în cadrul serviciului, în conformitate cu legislația în vigoare;

10. analizează și ia decizii în situația existenței unor cazuri medicale deosebite;

11. participă, alături de managerul general, la organizarea asistenței medicale în caz de dezastre, epidemii și în alte situații speciale, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

12. stabilește coordonatele principale privind consumul de medicamente și materiale sanitare la nivelul serviciului, în vederea unei utilizări judicioase a fondurilor serviciului, prevenirii polipragmaziei și a rezistenței la medicamente;

13. supraveghează respectarea prevederilor în vigoare referitoare la documentația medicală a pacienților asistați, asigurarea confidențialității datelor medicale, constituirea arhivei serviciului;

14. ia măsurile necesare, potrivit dispozițiilor legale și contractului colectiv de muncă aplicabil, pentru asigurarea condițiilor corespunzătoare de muncă, prevenirea accidentelor și îmbolnăvirilor profesionale.

C. Alte atribuții:

1. îndrumă și controlează activitatea personalului medical;

2. păstrează carnetul de urmărire a formării profesionale;

3. controlează și răspunde de completarea fișelor de solicitare și predarea lor la statistică;

4. întocmește fișele de post ale personalului medico-sanitar și auxiliar sanitar;

5. întocmește fișele anuale de apreciere ale personalului din subordine;

6. asigură instruirea medicilor stagiași și a medicilor din afara unității care efectuează găzdi în instituție;

7. controlează personalul medico-sanitar în ceea ce privește respectarea baremului de medicamente și instrumentar;

8. întocmește programele de lucru ale personalului medico-sanitar, coordonările și găzdirile de noapte;

9. controlează folosirea integrală a timpului de muncă al personalului din subordine, în special în ultimele ore ale programului de lucru;

10. organizează activitatea de educație sanitară în instituție;

11. organizează și controlează activitatea de perfecționare și pregătire profesională a personalului din subordine;

12. organizează și răspunde împreună cu asistentul-șef asupra modului de acțiune în caz de calamități naturale sau dezastre;

13. instruește, împreună cu asistentul-șef, personalul medico-sanitar asupra conținutului planului de calamități existent în unitate;

14. îndeplinește și alte atribuții care decurg din actele normative în vigoare sau trasate de conducerea unității sau eșalonului superior.

Art. 14. — (1) Asistentul-șef este subordonat managerului general.

(2) Asistentul-șef coordonează activitatea personalului sanitar mediu și auxiliar sanitar.

Art. 15. — Asistentul-șef are, în principal, următoarele atribuții:

A. Atribuții generale:

1. participă la elaborarea planului de dezvoltare a serviciului pe perioada mandatului, în baza propunerilor personalului din subordine;

2. participă la elaborarea, pe baza propunerilor, a planului anual de furnizare de servicii medicale;

3. propune managerului general, în domeniul său de responsabilitate, în vederea aprobării, numărul de personal, pe categorii și locuri de muncă, în funcție de reglementările în vigoare;

4. organizează concursurile pentru ocuparea posturilor vacante, în urma consultării cu sindicatele, conform legii;

5. participă la elaborarea regulamentului de organizare și funcționare, regulamentului intern și organigramei serviciului, în urma consultării cu sindicatele, conform legii;

6. propune spre aprobare managerului general și urmărește implementarea de măsuri organizatorice privind îmbunătățirea calității actului medical și a modului de desfășurare a activității, conform prevederilor legale în vigoare;

7. participă la elaborarea proiectului bugetului de venituri și cheltuieli al serviciului, pe baza centralizării de către compartimentul de specialitate a propunerilor fundamentate ale coordonatorilor compartimentelor și substațiilor din structura serviciului, pe care îl supune aprobării managerului general;

8. urmărește, în domeniul său de responsabilitate, realizarea indicatorilor privind execuția bugetului de venituri și cheltuieli pentru încadrarea în bugetul alocat;

9. asigură, în domeniul său de responsabilitate, îndeplinirea, monitorizarea și raportarea indicatorilor specifici activității medicale, financiare, economice, precum și a altor date privind activitatea de supraveghere, prevenire și control, pe care le prezintă managerului general;

10. analizează, la propunerea personalului din subordine, măsurile pentru dezvoltarea și îmbunătățirea activității serviciului, în concordanță cu nevoile de servicii medicale ale

populației, dezvoltarea tehnologiilor medicale, ghidurilor și protocoalelor de practică medicală;

11. participă la elaborarea planului de acțiune al serviciului pentru situații speciale și asistența medicală în caz de război, dezastre, atacuri teroriste, conflicte sociale și alte situații de criză, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

12. la propunerea compartimentelor funcționale, în domeniul său de responsabilitate, întocmește, fundamentează și prezintă spre aprobare managerului general planul anual de achiziții publice, lista investițiilor și a lucrărilor de reparații curente și capitale care urmează să se realizeze într-un exercițiu financiar, în condițiile legii, și răspunde de realizarea acestora;

13. analizează, trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, în domeniul său de responsabilitate, modul de îndeplinire a obligațiilor asumate prin contracte și propune managerului general măsuri de îmbunătățire a activității serviciului;

14. întocmește, pentru domeniul său de responsabilitate, informări lunare, trimestriale și anuale cu privire la execuția bugetului de venituri și cheltuieli, pe care le analizează, urmând să le prezinte managerului general al serviciului;

15. participă, lunar sau ori de câte ori este nevoie, la ședințele comitetului director;

16. face propuneri privind structura organizatorică, reorganizarea, restructurarea și schimbările de sediu și puncte de lucru, după caz;

17. răspunde în fața managerului general pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin;

18. participă la elaborarea raportului anual de activitate al serviciului.

B. Atribuții specifice:

1. coordonează și controlează îndeplinirea atribuțiilor profesionale de către personalul cu pregătire medico-sanitară privind:

- îndeplinirea atribuțiilor ce decurg din fișa postului;
- comportamentul etic față de membrii echipei, față de pacient și față de aparținătorii acestuia;
- respectarea programului de muncă;
- realizarea obiectivelor propuse în planul de activitate;
- asigurarea și utilizarea eficientă și în bune condiții a instrumentarului, a echipamentelor și a inventarului moale existent în dotare;

2. asigură centralizarea, prelucrarea și transmiterea informațiilor și situațiilor statistice la direcția de sănătate publică și la casa de asigurări de sănătate, la termenele stabilite sau ori de câte ori este nevoie;

3. organizează, lunar sau ori de câte ori este nevoie, întâlniri de lucru cu personalul din subordine, în care analizează activitatea desfășurată și propune măsuri de îmbunătățire a acesteia;

4. controlează și evaluează periodic calitatea activității personalului din subordine și a altor categorii de personal de pregătire medie sanitară și organizează programe de pregătire pentru îmbunătățirea activității;

5. stabilește pentru personalul din subordine nevoile de participare la programele de educație continuă organizate în afara serviciului și le supune aprobării comitetului director;

6. stabilește criteriile de evaluare a cunoștințelor profesionale și a calității activității pentru personalul din subordine;

7. controlează și evaluează periodic activitatea personalului din subordine și acordă calificative profesionale;

8. propune spre analiză și soluționare sesizările și reclamațiile privind abaterile de la normele etice și profesionale ale personalului din subordine;

9. răspunde de întreținerea și respectarea curățeniei și a normelor de igienă în unitate, de respectarea regimului de economii la energie și materiale;

10. întocmește necesarul de aprovizionare cu materiale sanitare, instrumentar etc.;

11. răspunde de completarea baremului de medicamente, materiale sanitare, instrumentar etc. din trusele personalului mediu sanitar, de ținuta vestimentară și purtarea ecusonului de către personalul mediu sanitar.

Art. 16. — (1) Directorul tehnic este subordonat managerului general.

(2) În subordinea directorului tehnic funcționează: Compartimentul de transport medical neasistat planificat, Compartimentul de evidență și întreținere clădiri, Compartimentul mișcare și exploatare auto, Atelierul întreținere și reparații auto, Compartimentul tehnic, revizie tehnică, transport și administrativ, Compartimentul telecomunicații și aparatură medicală.

Art. 17. — Directorul tehnic are, în principal, următoarele atribuții:

A. Atribuții generale:

1. participă la elaborarea planului de dezvoltare a serviciului pe perioada mandatului, în baza propunerilor compartimentelor funcționale din subordine;

2. participă la elaborarea, pe baza propunerilor compartimentelor funcționale din subordine, a planului anual de furnizare de servicii medicale;

3. propune managerului general, în domeniul său de responsabilitate, în vederea aprobării:

- numărul de personal, pe categorii și locuri de muncă, în funcție de reglementările în vigoare;
- organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante, în urma consultării cu sindicatele, conform legii;

4. participă la elaborarea regulamentului de organizare și funcționare, regulamentului intern și organigramei serviciului, în urma consultării cu sindicatele, conform legii;

5. propune spre aprobare managerului general și urmărește implementarea de măsuri organizatorice privind îmbunătățirea calității actului medical și a modului de desfășurare a activității, conform prevederilor legale în vigoare;

6. participă la elaborarea proiectului bugetului de venituri și cheltuieli al serviciului, pe baza centralizării de către compartimentul de specialitate a propunerilor fundamentate ale coordonatorilor compartimentelor și substațiilor din structura serviciului, pe care îl supune aprobării managerului general;

7. urmărește, în domeniul său de responsabilitate, realizarea indicatorilor privind execuția bugetului de venituri și cheltuieli pentru încadrarea în bugetul alocat;

8. asigură, în domeniul său de responsabilitate, îndeplinirea, monitorizarea și raportarea indicatorilor specifici activității medicale, financiari, economici, precum și a altor date privind activitatea de supraveghere, prevenire și control, pe care le prezintă managerului general;

9. analizează, la propunerea compartimentelor funcționale din subordine, măsurile pentru dezvoltarea și îmbunătățirea activității serviciului, în concordanță cu nevoile de servicii medicale ale populației, dezvoltarea tehnologiilor medicale, ghidurilor și protocoalelor de practică medicală;

10. participă la elaborarea planului de acțiune al serviciului pentru situații speciale și asistența medicală în caz de război, dezastre, atacuri teroriste, conflicte sociale și alte situații de criză, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

11. la propunerea compartimentelor funcționale din subordine, în domeniul său de responsabilitate, întocmește, fundamentează și prezintă spre aprobare managerului general planul anual de achiziții publice, lista investițiilor și a lucrărilor de reparații curente și capitale care urmează să se realizeze într-un exercițiu financiar, în condițiile legii, și răspunde de realizarea acestora;

12. analizează, trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, în domeniul său de responsabilitate, modul de îndeplinire a obligațiilor asumate prin contracte și propune managerului general măsuri de îmbunătățire a activității serviciului;

13. întocmește, pentru domeniul său de responsabilitate, informări lunare, trimestriale și anuale cu privire la execuția bugetului de venituri și cheltuieli, pe care le analizează cu compartimentele funcționale din subordine, urmând să le prezinte managerului general al serviciului;

14. participă, lunar sau ori de câte ori este nevoie, la ședințele comitetului director;

15. face propuneri privind structura organizatorică, reorganizarea, restructurarea și schimbarea sediului, adresei punctelor de lucru ale serviciului;

16. răspunde în fața managerului general pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin;

17. participă la elaborarea raportului anual de activitate al serviciului.

B. Atribuțiile specifice:

1. coordonează, controlează și îndrumă activitatea de mecanizare privind exploatarea rațională și la parametrii optimi a mijloacelor de transport din dotare, în scopul realizării sarcinilor de transport și asistență medicală de urgență;

2. coordonează și controlează activitatea de întreținere, reparații auto și de altă natură tehnică;

3. stabilește măsurile tehnice și organizatorice în vederea valorificării superioare a potențialului economic și tehnic al instituției și urmărește aplicarea acestora;

4. coordonează organizarea locurilor de muncă, a turelor și a numărului de personal în substații;

5. organizează și coordonează aprovizionarea cu materiale, piese de schimb, carburanți și lubrifianți la nivelul stațiilor și substațiilor;

6. asigură documentația tehnică, pregătirea tehnică și tehnologică a activității de reparații a mijloacelor de transport și a aparatului medical din dotare, inițiază studii pentru dezvoltarea serviciului;

7. îndrumă și controlează modul de exploatare a parcului auto în vederea menținerii unei stări tehnice și estetice corespunzătoare;

8. avizează propunerile de casare inițiate de compartimentul de specialitate și le înaintează spre aprobare managerului general;

9. asigură aplicarea și respectarea normelor și măsurilor de securitate a muncii la toate locurile de muncă;

10. participă la organizarea perfecționării pregătirii profesionale a personalului din subordine;

11. propune managerului general măsuri necesare îmbunătățirii activității din subordine;

12. coordonează personalul din substații (ambulanțieri) care are atribuții de avizare tehnică.

Art. 18. — (1) Directorul economic este subordonat managerului general.

(2) În subordinea directorului economic funcționează: Compartimentul financiar-contabilitate, Compartimentul achiziții publice și Compartimentul arhivă.

Art. 19. — Directorul economic are, în principal, următoarele atribuții:

A. Atribuții generale:

1. participă la elaborarea planului de dezvoltare al serviciului pe perioada mandatului, în baza propunerilor personalului din subordine;

2. participă la elaborarea, pe baza propunerilor compartimentelor funcționale din subordine, a planului anual de furnizare de servicii medicale;

3. propune managerului general, în domeniul său de responsabilitate, în vederea aprobării:

a) numărul de personal, pe categorii și locuri de muncă, în funcție de reglementările în vigoare;

b) organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante, în urma consultării cu sindicatele, conform legii;

4. participă la elaborarea regulamentului de organizare și funcționare, regulamentului intern și organigramei serviciului, în urma consultării cu sindicatele, conform legii;

5. propune spre aprobare managerului general și urmărește implementarea de măsuri organizatorice privind îmbunătățirea calității actului medical și a modului de desfășurare a activității, conform prevederilor legale în vigoare;

6. participă la elaborarea proiectului bugetului de venituri și cheltuieli al serviciului, pe baza centralizării de către compartimentul de specialitate a propunerilor fundamentate ale coordonatorilor compartimentelor și substațiilor din structura serviciului, pe care îl supune aprobării managerului general;

7. urmărește, în domeniul său de responsabilitate, realizarea indicatorilor privind execuția bugetului de venituri și cheltuieli pentru încadrarea în bugetul alocat;

8. asigură, în domeniul său de responsabilitate, îndeplinirea, monitorizarea și raportarea indicatorilor specifici activității medicale, financiare, economice, precum și a altor date privind activitatea de supraveghere, prevenire și control, pe care le prezintă managerului general;

9. analizează, la propunerea personalului din subordine, măsurile pentru dezvoltarea și îmbunătățirea activității serviciului, în concordanță cu nevoile de servicii medicale ale populației, dezvoltarea tehnologiilor medicale, ghidurilor și protocoalelor de practică medicală;

10. participă la elaborarea planului de acțiune al serviciului pentru situații speciale și asistența medicală în caz de război, dezastre, atacuri teroriste, conflicte sociale și alte situații de criză, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

11. la propunerea compartimentelor funcționale din subordine, în domeniul său de responsabilitate, întocmește, fundamentează și prezintă spre aprobare managerului general planul anual de achiziții publice, lista investițiilor și a lucrărilor de reparații curente și capitale care urmează să se realizeze într-un exercițiu financiar, în condițiile legii, și răspunde de realizarea acestora;

12. analizează, trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, în domeniul său de responsabilitate, modul de îndeplinire a obligațiilor asumate prin contracte și propune managerului general măsuri de îmbunătățire a activității serviciului;

13. întocmește, pentru domeniul său de responsabilitate, informări lunare, trimestriale și anuale cu privire la execuția bugetului de venituri și cheltuieli, pe care le analizează cu personalul din subordine, urmând să le prezinte managerului general al serviciului;

14. participă la negocierea contractelor de furnizare de servicii medicale cu casele de asigurări de sănătate, în condițiile legii;

15. participă, lunar sau ori de câte ori este nevoie, la ședințele comitetului director;

16. face propuneri privind structura organizatorică, reorganizarea, restructurarea și schimbarea sediului serviciului/punctelor de lucru, după caz;

17. răspunde în fața managerului general pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin;

18. participă la elaborarea raportului anual de activitate al serviciului.

B. Atribuții specifice:

1. asigură și răspunde de buna organizare și desfășurare a activității financiare a unității, în conformitate cu dispozițiile legale;

2. organizează contabilitatea în cadrul unității, în conformitate cu dispozițiile legale, și asigură efectuarea corectă și la timp a înregistrărilor;

3. asigură întocmirea la timp și în conformitate cu dispozițiile legale a bilanțelor de verificare și a bilanțurilor anuale și trimestriale;

4. propune defalcarea pe trimestre a indicatorilor financiari aprobați în bugetul de venituri și cheltuieli;

5. asigură executarea bugetului de venituri și cheltuieli a serviciului, urmărind realizarea indicatorilor financiari aprobați și respectarea disciplinei contractuale și financiare;

6. angajează unitatea prin semnătură alături de managerul general în toate operațiunile patrimoniale, având obligația, în condițiile legii, de a refuza pe acelea care contravin dispozițiilor legale;

7. analizează din punct de vedere financiar planul de acțiune pentru situații speciale prevăzute de lege, precum și pentru situații de criză;

8. participă la organizarea sistemului informațional al unității, urmărind folosirea cât mai eficientă a datelor contabilității;

9. evaluează, prin bilanțul contabil, eficiența indicatorilor specifici;

10. asigură îndeplinirea, în conformitate cu dispozițiile legale, a obligațiilor unității către bugetul statului, trezorerie și terți;

11. asigură plata integrală și la timp a drepturilor bănești convenite personalului încadrat în unitate;

12. asigură întocmirea, circuitul și păstrarea documentelor justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate;

13. organizează evidența tuturor creanțelor și obligațiilor cu caracter patrimonial care revin serviciului din contracte, protocoale și alte acte asemănătoare și urmărește realizarea la timp a acestora;

14. ia măsuri pentru prevenirea pagubelor și urmărește recuperarea lor;

15. asigură aplicarea dispozițiilor legale privitoare la gestionarea valorilor materiale și ia măsuri pentru ținerea la zi și corectă a evidențelor gestionării;

16. răspunde de îndeplinirea atribuțiilor ce revin compartimentului financiar-contabilitate cu privire la exercitarea controlului financiar preventiv și la asigurarea integrității patrimoniului;

17. îndeplinește formele de scădere din evidență a bunurilor de orice fel, în cazurile și condițiile prevăzute de dispozițiile legale;

18. împreună cu ceilalți membri ai comitetului director întocmește și prezintă studii privind optimizarea măsurilor de bună gospodărire a resurselor materiale și bănești, de prevenire a formării de stocuri peste necesar, în scopul administrării cu eficiență maximă a patrimoniului unității și a sumelor încasate în baza contractului de furnizare de servicii medicale;

19. organizează și ia măsuri de realizare a perfecționării pregătirii profesionale a cadrelor financiar-contabile din subordine;

20. organizează, la termenele stabilite și cu respectarea dispozițiilor legale, inventarierea generală a elementelor de activ și de pasiv deținute de unitate și răspunde de înregistrarea în evidența contabilă a rezultatelor inventarierii;

21. ia toate măsurile pentru asigurarea pazei bunurilor și valorilor instituției.

CAPITOLUL IV

Structura organizatorică

Art. 20. — Structura organizatorică a Serviciului de ambulanță București—Ilfov se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, conform prevederilor art. 4 pct. 37 din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 21. — Serviciul de ambulanță București—Ilfov este organizat pe următoarele compartimente și substații:

1. Compartimentul de asistență medicală de urgență și transport medical asistat;

2. Compartimentul de consultații de urgență și transport sanitar neasistat;

3. Substații de ambulanță;

4. Dispeceratul medical de urgență;

5. Farmacie cu circuit închis;

6. Compartimentul de formare profesională;

7. Compartimentul de transport medical neasistat planificat;

8. Compartimentul de evidență și întreținere clădiri;

9. Compartimentul mișcare și exploatare auto, Atelierul întreținere și reparații auto, Compartimentul tehnic, revizie tehnică, transport și administrativ, Compartimentul telecomunicații și aparatură medicală;

10. Compartimentul RUNOS;

11. Compartimentul relații publice-secretariat;

12. Compartimentul securitatea și psihologia muncii, PSI, evidență militară și apărare civilă;

13. Compartimentul audit public intern;

14. Compartimentul statistică și informatică;

15. Compartimentul legislație și contencios;

16. Compartimentul financiar-contabilitate;

17. Compartimentul achiziții publice;

18. Compartimentul arhivă;

19. Compartimentul managementul calității și control intern managerial.

Art. 22. — (1) Compartimentul de asistență medicală de urgență și transport medical asistat se află în subordinea directorului medical.

(2) Coordonarea și monitorizarea activității compartimentului se fac de către un medic specialist sau primar în specialitatea medicină de urgență, anestezie-terapie intensivă sau cu atestat în domeniul asistenței medicale de urgență prespitalicească coordonator.

(3) Atribuțiile principale sunt următoarele:

— acordă asistență medicală de urgență la nivel de echipaj medical de urgență B1, B2 sau C2;

— efectuează transport medical asistat la nivel de echipaj medical de urgență B1, B2 sau C2.

(4) Personalul compartimentului este constituit din personal medical cu studii superioare, personal medical cu studii medii, ambulanțieri, operatori registratori de urgență, dispeceri/radiotelefonisti și alte categorii de personal.

(5) Personalul care activează în Compartimentul de asistență medicală de urgență și transport medical asistat poate activa în Compartimentul de consultații de urgență și transport sanitar neasistat, în funcție de necesitățile instituției.

(6) Compartimentul funcționează în regim de lucru continuu, în așteptarea solicitărilor de asistență medicală de urgență.

Art. 23. — (1) Compartimentul de consultații de urgență și transport sanitar neasistat se află în subordinea directorului medical.

(2) Coordonarea și monitorizarea activității de consultații la domiciliu din cadrul acestui compartiment se pot face de către medicul specialist sau primar în medicină de familie, medicină generală, pediatrie sau medicină internă coordonator al Compartimentului de asistență medicală de urgență și transport medical asistat, iar coordonarea și monitorizarea activității de transport sanitar se fac de către un asistent medical coordonator.

(3) Atribuțiile principale sunt următoarele:

— acordă consultații de urgență la domiciliu utilizând autospecialele de consultații la domiciliu;

— efectuează transport sanitar neasistat la nivel de echipaj de transport A1 și A2;

— sprijină Compartimentul de asistență medicală de urgență și transport medical asistat la nevoie.

(4) Personalul compartimentului este constituit din personal medical cu studii superioare, personal medical cu studii medii, conducători auto ambulanțieri și alte categorii de personal. Activitatea de transport sanitar neasistat va fi efectuată de ambulanțieri și asistenți sau doar de ambulanțieri, după caz.

(5) Personalul medical din cadrul compartimentului poate activa în cadrul Compartimentului de asistență medicală de urgență și transport medical asistat doar dacă a absolvit cursurile și a obținut atestatele prevăzute de actele normative în vigoare.

(6) Compartimentul funcționează în regim de gardă și/sau ture de cel mult 12 ore.

Art. 24. — (1) Compartimentul de asistență medicală de urgență și transport medical asistat și Compartimentul de consultații de urgență și transport sanitar neasistat au în structură substații de ambulanță, fără personalitate juridică,

(2) Substațiile de ambulanță ale Serviciului de ambulanță București—Ilfov sunt următoarele: Substația Sector 1, Substația Sector 2 — sediul central, Substația Sector 3, Substația Sector 4, Substația Sector 5, Substația Sector 6, Substația Bragadiru, Substația Brănești, Substația Buftea, Substația Chiajna, Substația Chitila, Substația Măgurele, Substația Otopeni, Substația Pantelimon, Substația Popești-Leordeni, Substația Săftica, Substația Snagov, Substația Vidra, Substația Voluntari.

(3) Substațiile de ambulanță sunt conduse de medici coordonatori și/sau asistenți medicali coordonatori de substații și sunt subordonate directorului medical. În lipsa unui medic, substațiile de ambulanță pot fi coordonate de un asistent medical.

(4) Substațiile sunt deservite de echipaje medicale de urgență, echipaje de transport și/sau de consultații, după caz. În cazul în care echipajele de urgență sunt fără medic, acestea vor funcționa cu un asistent medical ca șef de echipaj. Echipajele pot include și personal voluntar special pregătit.

(5) Dispeceratul medical de urgență și medicul coordonator al substației repartizează spre efectuare cazuri (solicitări) înregistrate prin serviciul 112. Cazurile primite de echipaje sunt în funcție de competența echipajului și dotarea ambulanței și distanța până la solicitare (cel mai apropiat echipaj și cel mai calificat).

(6) Personalul medical operativ al substației desfășoară activitate în ture, în sistem de 12 ore cu 24 de ore libere. Prezența la serviciu și formarea echipajelor la schimbul de tură sunt anunțate la Dispeceratul medical de urgență de către dispecera substației respective.

(7) Personalul medical operativ și auxiliar al substațiilor are atribuții reglementate prin fișele de post care sunt anexe la contractele individuale de muncă.

(8) Substațiile au câte un asistent medical coordonator substație salarizat conform prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, acesta fiind în directă subordine a medicului coordonator de substație.

(9) La nivelul substațiilor, operatoarele registratoare de urgență introduc în programul DISPEC datele din fișele medicale ale cazurilor efectuate de echipajele de urgență și consultații din cadrul substației.

(10) La nivelul substațiilor se face igienizarea (spălarea) ambulanțelor arondate substației, dar și a celor care fac recepția tranzitoriu la o substație și necesită acest lucru.

(11) La nivelul substațiilor există un stoc permanent de medicamente și materiale sanitare din care se face completarea truselor în caz de nevoie, pe timpul nopții sau în zilele libere și sărbătorile legale.

(12) La nivelul substațiilor se ține raport de gardă zilnic, în cadrul căruia se analizează activitatea din ultimele 24 de ore a echipajelor din substații. Fiecare substație are prevăzută pază proprie 24 de ore din 24 prin agenți de pază.

(13) La nivelul fiecărei substații se colectează deșeurile medicale, inclusiv cele de la punctele de lucru arondate substației respective.

(14) La nivelul fiecărei substații există un ambulanțier cu atribuții de revizor tehnic și la nivelul fiecărei substații se verifică starea tehnică și kilometrajul ambulanțelor la începutul fiecărei ture, caietul de bord și starea de igienă a fiecăreia.

Art. 25. — (1) Dispeceratul medical de urgență este subordonat direct managerului general și este o structură specializată de preluare și tratare a apelurilor de urgență cu caracter medical primite prin centrul unic de apel de urgență. Activitatea dispeceratului medical este coordonată de cel puțin un medic coordonator.

(2) Dispeceratul medical de urgență sau Serviciul de ambulanță București—Ilfov este format din:

a) Compartimentul de preluare apeluri (Call Center), care are ca punct de lucru principal locația din clădirea Centrului Municipal Integrat pentru Situații de Urgență București (CMISU), aparținând Primăriei Municipiului București, imobil situat în șos. Cotroceni nr. 34, sectorul 6, București, existând totodată puncte de lucru în substațiile din București și județul Ilfov, respectiv la substațiile sectoarelor 1, 2, 3, 4, 5, 6, precum și la substațiile din Măgurele, Voluntari și Săftica.

b) Dispeceratul pentru coordonarea și dispecerizarea solicitărilor preluate de la 112 și transmise echipajelor din teren, care funcționează în cadrul Centrului Municipal Integrat pentru Situații de Urgență București (CMISU).

c) Dispeceratul pentru coordonarea și dispecerizarea transporturilor neasistate, care funcționează în locația Stației Centrale, respectiv în str. Mihai Eminescu nr. 226, sector 2, București.

Art. 26. — (1) Farmacia cu circuit închis este subordonată directorului medical. Farmacia cu circuit închis este amplasată în spațiu adecvat, evitându-se situarea ei în vecinătatea spațiilor care pot contamina sau influența negativ calitatea medicamentului.

(2) Farmacia cu circuit închis are următoarele atribuții:

1. eliberarea medicamentelor și materialelor sanitare necesare în desfășurarea actului medical din cadrul Serviciului de ambulanță București—Ilfov;

2. la nivelul farmaciei se vor elabora documente/regulamente care să stabilească, atunci când este cazul, modul în care farmacistul trebuie să intervină.

(3) O atenție deosebită se va acorda echipamentului de lucru în unitatea farmaceutică (halat). Acesta va fi de culoare albă.

(4) Personalul farmaciei va purta în mod obligatoriu un ecuson pe care vor fi vizibile numele, funcția și gradul profesional.

Art. 27. — (1) Compartimentul de formare profesională este subordonat directorului medical. În conformitate cu ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului internelor și reformei administrative privind unele măsuri în asistența medicală de urgență prespitalicească s-a înființat acest compartiment de pregătire profesională a angajaților, specifică domeniului de activitate al unității, precum și a personalului voluntar care desfășoară activitate în Serviciul de ambulanță București—Ilfov.

(2) Atribuțiile compartimentului sunt următoarele:

1. pregătirea profesională a personalului din Serviciul de ambulanță București—Ilfov — Compartimentul de asistență medicală de urgență și transport medical asistat;

2. pregătirea profesională a personalului din Serviciul de ambulanță București—Ilfov — Compartimentul de consultații de urgență și transport sanitar neasistat;

3. îndeplinește toate celelalte atribuții de serviciu prevăzute în fișa postului personalului angajat în compartiment.

(3) În cadrul Serviciului de ambulanță București—Ilfov este organizată și funcționează Școala de Ambulanțieri, înființată în anul 1992 prin ordinul ministrului sănătății privind înființarea Școlii de Ambulanțieri în cadrul Stației de Salvare a Municipiului București. Aceasta își desfășoară activitatea pe baza unui plan anual de pregătire profesională în funcție de cerințele posturilor. De asemenea, există și un plan de pregătire și orientare profesională a noilor angajați. Cursurile se desfășoară la nivelul instituției cu formatori autorizați ai Serviciului de ambulanță București—Ilfov. Cursurile se adresează următoarelor categorii de personal: ambulanțier, operator registrator de urgență, dispecer/radiotelefonist, brancardier.

(4) Sumele alocate programului de formare profesională sunt prevăzute în bugetul fiecărui an. Aceste sume sunt folosite pentru pregătirea profesională organizată prin Colegiul Medicilor din România, Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România și Școala Națională de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București.

(5) Personalul TESA este de asemenea beneficiar al unor cursuri de formare și instruire profesională conform prevederilor legale (Codul muncii, legi speciale).

(6) Organizarea și evidența cursurilor intră în atribuția Compartimentului de formare profesională și sunt înscrise în caietul de pregătire profesională al fiecărui angajat.

Art. 28. — (1) Compartimentul de transport medical neasistat planificat este subordonat directorului tehnic și are atribuții în efectuarea de transporturi nemedicalizate planificate, după cum urmează:

1. transportul pacientului în vederea dializei de la domiciliu la spital și de la spital la domiciliu și al însoțitorilor care fac dovada legală;

2. transportul pacientului externat din unitățile sanitare ale municipiului București și ale județului Ilfov la domiciliul acestuia;

3. transportul de sânge și probe biologice;

4. transportul nemedicalizat al pacienților pentru consult interdisciplinar de la o unitate medicală la alta și retur.

(2) În acest compartiment sunt încadrați ambulanțieri, asistenți medicali și operatori registratori de urgență. Compartimentul își desfășoară activitatea pe ambulanțe de tip A1 și A2.

Art. 29. — Compartimentul de evidență și întreținere clădiri este subordonat directorului tehnic și are, în principal, următoarele atribuții:

1. asigură funcționarea corespunzătoare a instalațiilor de încălzire, sanitare și electrice ale clădirilor din patrimoniul unității;

2. intervine în reglementarea bunei funcționări a utilităților unității (apă, canal, gaze, energie electrică, salubritate, telefoane);

3. se ocupă ca sediul central și toate celelalte sedii ale substațiilor să aibă un aspect igienico-sanitar corespunzător.

Art. 30. — Compartimentul mișcare și exploatare auto, Atelierul întreținere și reparații auto, Compartimentul tehnic, revizie tehnică, transport și administrativ și Compartimentul telecomunicații se află în subordinea directorului tehnic și au, în principal, următoarele atribuții:

1. asigură zilnic funcționalitatea unui număr optim de ambulanțe care să fie dimensionat în funcție de numărul cadrelor medicale active;

2. asigură existența unui parc de ambulanțe cu o stare tehnică bună, capabil de a funcționa în condiții meteo dificile;

3. asigură conducători auto bine pregătiți profesional, capabili de a conduce autosanitarele în regim de viteză atunci când situația o impune, disciplinați, cu responsabilitate;

4. păstrează și întrețin în bune condiții autosanitarele din parcul unității;

5. gestionează corect cantitățile de benzină primite;

6. instruiesc periodic șoferii pentru ca aceștia să circule corect pe drumurile publice și să respecte regulile de circulație;

7. verifică starea fizico-psihică a șoferilor la ieșirea din cursă;

8. verifică starea tehnică a autosanitarelor la ieșirea pe poartă;

9. țin evidența parcului auto pe mărci și tipuri;

10. înmatriculează în circulație autosanitarele noi sau transferate și le radiază din circulație pe cele casate;

11. țin evidența accidentelor de circulație în care sunt implicate autosanitarele și le repară atunci când acestea suferă avarii;

12. țin evidența rulajului autosanitarelor și consumului de combustibil al acestora;

13. întocmesc formele de scoatere din funcțiune a mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar;

14. încheie asigurarea de răspundere civilă pentru ambulanțele din parcul unității;

15. se ocupă de efectuarea inspecțiilor tehnice periodice (ITP) la ambulanțele din parcul unității;

16. se ocupă ca echipamentul de radiocomunicații de pe ambulanțe și din dispecerate să fie mereu în bună stare de funcționare;

17. se ocupă ca sistemul de telefonie fixă al instituției să fie în perfectă stare de funcționare;

18. asigură curățenia și igiena unității;

19. execută lucrările de revizii tehnice și reparații curente ale autosanitarelor în condiții de calitate;

20. iau măsuri de instruire și respectare de către personal a regulilor de protecție a muncii și PSI în procesul de reparații auto;

21. instruiesc personalul muncitor din atelier pentru ca acesta să aibă bune cunoștințe profesionale necesare înlăturării defecțiunilor ivite la autosanitare;

22. se ocupă pentru îmbunătățirea continuă a bagajului de cunoștințe profesionale ale meseriașilor din atelier.

Art. 31. — Compartimentul RUNOS este subordonat managerului general și are următoarele atribuții:

1. stabilește necesarul de personal pentru fiecare sector de activitate, în funcție de numărul maxim al acestuia și fondurile repartizate;

2. întocmește anual și transmite spre aprobare ordonatorului de credite superior statul de funcții pentru personalul instituției;

3. asigură încadrarea personalului pe posturile vacante bugetate, cu respectarea condițiilor de studii și vechime și a legislației în vigoare;

4. asigură acordarea, potrivit legislației în vigoare, a drepturilor salariale cuvenite personalului încadrat, reprezentând: salarii de bază, gărzi, indemnizații cuvenite pe perioada cât salariații se află în concediu de odihnă sau pentru incapacitate temporară de muncă;

5. răspunde de calcularea și reținerea impozitelor și contribuțiilor legale;

6. primește de la toate compartimentele unității pontajele întocmite de acestea pentru timpul efectiv de muncă, pe care le verifică și le calculează;

7. întocmește contractele individuale de muncă pentru personalul nou-încadrat;

8. întocmește, completează și păstrează registrul general de evidență a salariaților și îl transmite la inspectoratul teritorial de muncă potrivit reglementărilor legale;

9. întocmește deciziile de modificări ale drepturilor salariale;

10. întocmește și înregistrează la zi modificările de drepturi salariale;

11. întocmește documentele necesare în vederea pensionării salariaților;

12. întocmește și păstrează dosarul personal al salariaților;

13. întocmește dări de seamă și statistice solicitate de organele abilitate;

14. periodic efectuează control în compartimente privind respectarea programului de lucru de către toți salariații;

15. participă la întocmirea regulamentului de organizare și funcționare al unității, iar după aprobarea acestuia, împreună cu factorii de decizie, îl pune în aplicare;

16. periodic, dacă structura organizatorică a unității se modifică, asigură modificarea prevederilor articolelor respective, corespunzător noii structuri;

17. participă la întocmirea și modificarea, conform prevederilor legislației în vigoare, a regulamentului intern;

18. analizează și propune măsurile ce se impun pentru utilizarea eficientă a personalului din compartimente;

19. întocmește statul nominal privind angajații instituției;

20. întocmește documentația pentru avizul de liberă practică și acreditare a personalului de specialitate;

21. eliberează și vizează anual legitimațiile de acces în unitate al salariaților;

22. tehnoredactează deciziile de sancționare a celor care săvârșesc abateri disciplinare;

23. urmărește modul de aplicare a măsurilor de organizare a muncii;

24. răspunde de calculul salariilor și de întocmirea statelor de plată, la termenele stabilite a se onora către personalul unității;

25. răspunde de întocmirea, la începutul fiecărui an sau când este nevoie, a statului de funcții;

26. raportează realizările fondului de salarii lunar, prin situații statistice, conform solicitărilor primite de la instituțiile în drept;

27. răspunde de corecta calculare a drepturilor personalului: salarii, sporuri, concedii medicale, concedii de odihnă;

28. stabilește salariile personalului nou-angajat, conform legii;

29. întocmește documentația impusă de Trezoreria Statului pentru ca drepturile salariale să fie plătite la timp;

30. îndeplinește toate celelalte atribuții prevăzute în fișa postului personalului angajat la Compartimentul RUNOS;

31. propune măsuri pentru îmbunătățirea activității compartimentului;

32. propune managerului general, în domeniul său de responsabilitate, în vederea aprobării:

a) numărul de personal, pe categorii și locuri de muncă, în funcție de reglementările în vigoare;

b) organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante, în urma consultării cu sindicatele, conform legii;

33. coordonează elaborarea fișelor posturilor de către coordonatorii compartimentelor pentru personalul din subordine, conform legii;

34. organizează activitatea de evaluare a performanțelor profesionale individuale pentru salariații unității, potrivit legii;

35. exercită și alte atribuții din domeniul său de activitate, ce decurg din actele normative sau sunt dispuse de conducerea unității, în cadrul legii.

Art. 32. — Compartimentul relații publice-secretariat se află în subordinea managerului general și are următoarele atribuții:

1. primește și verifică corespondența;

2. clasifică și ordonează corespondența în mapă;

3. triază corespondența prin catalogarea subiectului, în scopul stabilirii modalității de răspuns și soluționare;

4. înregistrează în registrul de intrare-ieșire și consemnează numărul și data pe documentul primit;

5. repartizează și urmărește rezolvarea corespondenței conform dispoziției rezolutive și comunică răspunsul sau informarea către petenți sau structurile solicitante;

6. pregătește corespondența pentru expediere;

7. efectuează expedierea propriu-zisă a corespondenței;

8. ține evidența petițiilor, sesizărilor și reclamațiilor în funcție de termene și compartimente, acolo unde este cazul, în registrele special întocmite;

9. respectă prevederile prezentului regulament și disciplina în muncă, răspunde de modul de rezolvare a corespondenței în termenul prevăzut de lege;

10. asigură comunicarea răspunsurilor la solicitările adresate în conformitate cu Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare;

11. asigură legătura cu presa și alte instituții abilitate.

Art. 33. — (1) Compartimentul securitatea și psihologia muncii, PSI, evidență militară și apărare civilă este subordonat managerului general și are următoarele atribuții:

1. respectă prevederile Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.425/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare, supraveghează activitatea de lucru din cadrul instituției din punctul de vedere al respectării normelor de protecție a muncii;

2. verifică toate punctele de lucru (inclusiv substațiile de sector);

3. ia măsuri de protecție a muncii la locurile de muncă unde constată nereguli sau abateri (dacă este cazul, dispune oprirea activității);

4. aduce la cunoștința managerului general prin raport scris neregulile constatate și propune măsuri de remediere;

5. verifică fișele de protecție a muncii, conform legii, pentru tot personalul instituției;

6. propune măsuri de îmbunătățire a activității de protecție a muncii;

7. întocmește un raport lunar, trimestrial și anual despre respectarea protecției muncii în cadrul instituției și îl înmânează președintelui Comitetului de securitate și sănătate în muncă;

8. respectă programul de lucru stabilit și regulamentul intern;

9. ține legătura cu autoritățile locale (prefectura, primăria generală, primăriile de sector, inspectoratul de apărare civilă, centrele militare, brigada de pompieri a capitalei, Inspectoratul General al Poliției Capitalei, Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București);

10. rezolvă problemele apărute sau trasate de autoritățile mai sus menționate și le aduce la cunoștința șefului direct;

11. participă la convocările de specialitate, exercițiile demonstrative organizate de forurile competente ale capitalei;

12. propune măsuri de prevenire a dezastrelor;

13. analizează și face propuneri privind politica de securitate și sănătate în muncă și planul de prevenire și protecție, conform regulamentului intern sau regulamentului de organizare și funcționare;

14. urmărește realizarea planului de prevenire și protecție, inclusiv alocarea mijloacelor necesare realizării prevederilor lui, și eficiența acestora din punctul de vedere al îmbunătățirii condițiilor de muncă;

15. analizează introducerea de noi tehnologii, alegerea echipamentelor, luând în considerare consecințele asupra securității și sănătății lucrătorilor, și face propuneri în situația constatării anumitor deficiențe;

16. analizează alegerea, cumpărarea, întreținerea și utilizarea echipamentelor de muncă, a echipamentelor de protecție colectivă și individuală;

17. analizează modul de îndeplinire a atribuțiilor ce revin serviciului extern de prevenire și protecție, precum și menținerea sau, dacă este cazul, înlocuirea acestuia;

18. propune măsuri de amenajare a locurilor de muncă, ținând seama de prezența grupurilor sensibile la riscuri specifice;

19. analizează cererile formulate de lucrători privind condițiile de muncă și modul în care își îndeplinesc atribuțiile persoanele desemnate și/sau serviciul extern;

20. urmărește modul în care se aplică și se respectă reglementările legale privind securitatea și sănătatea în muncă, măsurile dispuse de inspectorul de muncă și inspectorii sanitari;

21. analizează propunerile lucrătorilor privind prevenirea accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale, precum și pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și propune introducerea acestora în planul de prevenire și protecție;

22. analizează cauzele producerii accidentelor de muncă, îmbolnăvirilor profesionale și evenimentelor produse și poate propune măsuri tehnice în completarea măsurilor dispuse în urma cercetării;

23. efectuează verificări proprii privind aplicarea instrucțiunilor proprii și a celor de lucru și face un raport scris privind constatările făcute;

24. dezbate raportul scris, prezentat Comitetului de securitate și sănătate în muncă de către conducătorul unității cel puțin o dată pe an, cu privire la situația securității și sănătății în muncă, la acțiunile care au fost întreprinse și la eficiența acestora în anul încheiat, precum și propunerile pentru planul de prevenire și protecție ce se va realiza în anul următor;

25. desfășoară activități de evaluare a profilului psihologic al angajaților;

26. asigură consiliere de specialitate angajaților afectați de evenimente în legătură cu exercitarea atribuțiilor specifice Serviciului de ambulanță București—Ilfov;

27. efectuează studii și informări cu privire la activități legate de stresul/oboseala induse de muncă și de condițiile generale ale muncii specifice Serviciului de ambulanță București—Ilfov.

(2) Personalul de intervenție din cadrul Serviciului de ambulanță București—Ilfov va purta echipamente de protecție distincte conform normelor și reglementărilor în vigoare.

Art. 34. — Compartimentul audit public intern este subordonat managerului general și are următoarele atribuții:

1. elaborează și/sau actualizează proiectul planului anual de audit public intern conform prevederilor legale în domeniu, care va fi aprobat de ordonatorul de credite;

2. efectuează activități de audit public intern pentru a evalua dacă sistemele de management financiar și control ale entității publice sunt transparente și sunt conforme cu normele de legalitate, regularitate, economicitate, eficiență și eficacitate. Auditul intern se exercită asupra tuturor activităților desfășurate în serviciul de ambulanță județean cu privire la formarea și utilizarea fondurilor publice, precum și la administrarea patrimoniului public. Compartimentul de audit public intern auditează, cel puțin o dată la 3 ani, fără a se limita la acestea, următoarele:

— activitățile financiare sau cu implicații financiare desfășurate de instituție din momentul constituirii angajamentelor până la utilizarea fondurilor de către beneficiarii finali, inclusiv a fondurilor provenite din finanțare externă (dacă este cazul);

— plățile asumate prin angajamente bugetare și legale, inclusiv din fondurile comunitare (dacă este cazul);

— administrarea patrimoniului, precum și vânzarea, gajarea, concesiunea sau închirierea de bunuri din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale;

— concesiunea sau închirierea de bunuri din domeniul public al statului ori al unităților administrativ-teritoriale;

— constituirea veniturilor publice, respectiv modul de autorizare și stabilire a titlurilor de creanță, precum și a facilităților acordate la încasarea acestora;

— alocarea creditelor bugetare;

— sistemul contabil și fiabilitatea acestuia;

— sistemul de luare a deciziilor;

— sistemele de conducere și control, precum și riscurile asociate unor astfel de sisteme;

— sistemele informatice;

3. efectuează misiuni de audit în baza planului de audit public intern sau la cererea ordonatorului de credite și a ordinului de serviciu aprobat de ordonatorul de credite în urma cărora întocmește rapoarte de audit public intern finalizate și le transmite conducătorului entității publice pentru analiză și avizare. După avizare, recomandările cuprinse în raportul de audit public intern le comunică structurii auditate; aceasta va informa compartimentul de audit asupra modului de implementare a recomandărilor, incluzând un calendar al acestora;

4. raportează periodic asupra constatărilor, concluziilor și recomandărilor rezultate din activitățile sale de audit organului ierarhic superior (Ministerul Sănătății);

5. informează ordonatorul de credite asupra progreselor înregistrate de structurile auditate prin implementarea recomandărilor;

6. elaborează raportul anual al activității de audit public intern și îl transmite la Ministerul Sănătății;

7. raportează imediat conducătorului entității publice și structurii de control abilitate în cazul identificării unor iregularități sau posibile prejudicii constatate în timpul misiunilor de audit public intern;

8. elaborează programul de asigurare și îmbunătățire a calității auditului intern, care să permită un control continuu al eficacității acestuia;

9. respectă normele, instrucțiunile, precum și Codul privind conduita etică în cadrul Compartimentului audit public intern și poate iniția măsurile corective necesare, în cooperare cu managerul general;

10. efectuează, cu aprobarea conducerii, misiuni de audit ad-hoc, considerate misiuni de audit public intern cu caracter excepțional, necuprinse în planul anual de audit public intern;

11. respectă și asigură confidențialitatea datelor, a informațiilor și a documentelor utilizate în conformitate cu normele legale în vigoare;

12. asigură arhivarea atât fizică, cât și electronică a documentelor din domeniul de activitate conform actelor normative în vigoare;

13. îndeplinește alte sarcini stabilite de conducătorul unității, în domeniul de competență, în condițiile și respectarea cadrului legal în vigoare.

Art. 35. — Compartimentul statistică și informatică este subordonat managerului general și are următoarele atribuții:

1. oferă servicii informatice pentru toate compartimentele din instituție;

2. asigură funcționarea continuă a următoarelor aplicații aflate în exploatare:

a) sistemul informatic de automatizare a activității dispeceratului (Dispec);

b) sistemul de calcul al salariilor (actualizarea programelor de calcul, de listare state de plată, fluturași, borderouri, dispoziții de plată, alte situații) în funcție de modificările de legislație privind salarizarea sau de hotărârile Comitetului director;

c) programe de întreținere a tabelelor statistice (diagnostice prezumtive, străzi, comune, diagnostice la caz, diagnostice din norme, personal etc.);

d) sistemul de programe pentru gestionarea personalului și a programelor de lucru (actualizare bază de date de personal,

de mașini, actualizare programe de stabilire a programului de lucru și a programelor de listare în funcție de programul de lucru al personalului, dispecerat, sterilizare, substații, ciclograme șoferi etc.);

e) aplicația de magazie — stocuri (scriere și actualizare programe și formate de listare în funcție de cerințe);

3. acordă asistență telefonică sau directă utilizatorilor de resursă mobilă (tableta), 24 de ore din 24;

4. gestionează resursele mobile și sursele predate de echipajele ce trimit mașinile la service sau tabletele și/sau sursele de alimentare tabletă defecte până la înlocuirea și returnarea acestora;

5. instruește, periodic, personalul operativ (medici, asistenți, ambulanțieri) în utilizarea resursei mobile (tableta);

6. instruește, periodic, operatorii registratori de urgență în utilizarea aplicațiilor Dispecerat RM (resursa mobilă) din Serviciului de ambulanță București—Ilfov;

7. pregătește date, transferă, verifică, listează, modifică programe, actualizează programe, salvează date în aplicații RUNOS (CAS, șomaj, state de funcții, decizii, prime, CAR, personal, bonuri de masă, telefonie mobilă);

8. exploatează și actualizează aplicația de deconturi cu casele de asigurări de sănătate;

9. actualizează, culege și pregătește date, testează, validează aplicația Evidența parcului auto și a consumurilor de carburanți;

10. instalează și configurează soft pe calculatoarele din stația de calcul, compartimentele financiar-contabilitate, RUNOS, audit intern, secretariat și magazie;

11. pregătește și verifică date pentru elaborarea fișelor fiscale și le listează;

12. supraveghează funcționarea rețelei de calculatoare din unitate (server, stații de lucru, modemuri, alte echipamente conectate în rețea);

13. verifică și imunizează calculatoarele pentru evitarea infectării cu viruși sau programe-spion;

14. asigură funcționarea continuă a echipamentelor;

15. elaborează noi produse program;

16. elaborează documentația de utilizare pentru produsele realizate;

17. asigură asistență în exploatarea programelor;

18. susține modulul de curs „Inițiere în informatică — Dispec — statistică” pentru operatorii registratori de urgență din București și din alte orașe din țară, în cadrul Școlii de Ambulanțieri;

19. prelucrează și arhivează fișele de solicitare, listingurile de fișe înregistrate și listingurile de grafice de activitate;

20. exploatează programele de interogare a bazelor de date pentru a furniza informații legate de anumite solicitări către conducerea unității, Inspecția Sanitară de Stat, Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București, Ministerul Sănătății, rude, pacienți, poliție, procuratură;

21. extrage din arhivă fișele solicitate de conducere;

22. acordă suportul tehnic necesar informării publicului în legătură cu locul internării, obiectele pierdute, numele bolnavilor, adresa solicitanților, cu acordul conducerii unității;

23. verifică lunar solicitările de la spitale în conformitate cu fișele de solicitare în vederea realizării decontului;

24. ține evidența certificatelor medicale constatatoare de deces, de naștere, a rapoartelor de gardă și a graficelor de lucru;

25. acordă suportul tehnic în vederea întocmirii corespondenței cu organele de poliție, procuratură, judecătorești, diverse unități, la cererea și cu aprobarea conducerii.

Art. 36. — Compartimentul legislație și contencios este subordonat managerului general și are următoarele atribuții:

1. participă la elaborarea ordinelor, instrucțiunilor, regulamentelor, hotărârilor și a altor documente întocmite de Serviciul de ambulanță București—Ilfov;

2. la cererea managerului general avizează proiectele de acte normative întocmite de alte unități, care sunt în legătură cu atribuții și activități proprii unității;

3. avizează la cererea conducerii unității actele care pot angaja răspunderea patrimonială a unității;

4. împreună cu celelalte compartimente funcționale întocmește proiecte de acte cu caracter juridic cu atribuțiile și activitatea unității;

5. întocmește împreună cu Compartimentul financiar-contabilitate deciziile de imputare și dă avizul cu privire la legalitatea actelor elaborate de Serviciul de ambulanță București—Ilfov;

6. acordă asistență juridică și reprezintă unitatea în fața instanțelor de judecată și a organelor arbitrale, în cazul când unitatea nu este reprezentată de managerul general;

7. urmărește apariția dispozițiilor și a actelor normative și semnalează conducerii unității sarcinile ce revin din acestea;

8. ține evidența proceselor și litigiilor în care unitatea este parte și urmărește obținerea titlurilor executorii pentru creanțele acesteia;

9. comunică structurilor interesate titlurile executorii obținute, urmărește împreună cu acestea modul de executare silită a creanțelor, avizează pentru legalitatea proceselor-verbale de insolabilitate a debitorilor întocmite de compartimentul financiar-contabilitate;

10. avizează anumite acte pentru care legea prevede exercitarea controlului financiar-contabil preventiv (înaintea exercitării acestui control), iar în baza unei delegații speciale date de managerul general poate fixa pretențiile, renunță la pretenții, poate da răspunsuri la interogator (în toate cazurile cu consultarea compartimentelor de specialitate implicate);

11. participă la negocieri și la formularea obiecțiilor precontractuale, dacă se pun în discuție probleme de drept, precum și la concilierea obiecțiilor, dacă în discuție se pune legalitatea unor clauze ale proiectului de contract;

12. susține interesele Serviciului de ambulanță București—Ilfov la instanțele judecătorești și în fața altor organe, fiind obligat să exercite, după caz, căile legale de atac și să ia toate măsurile necesare apărării intereselor unității;

13. aduce la cunoștința factorilor de răspundere ai unității apariția unor acte normative noi aplicabile în activitatea Serviciului de ambulanță București—Ilfov, precum și asupra modalității aplicării acestora;

14. întocmește și păstrează evidența legislației în vigoare, urmărește păstrarea și aducerea la zi a acestora cu accent pe actele normative aplicabile în activitatea specifică unității;

15. desfășoară activitate de prevenție și, după caz, de atenționare în situațiile când constată aplicarea defectuoasă sau neaplicarea legislației în vigoare, urmărind cu alți factori de răspundere a remedierii acestor situații;

16. respectă toate reglementările și dispozițiile de ordine interioară privitoare la desfășurarea corespunzătoare a activității specifice Serviciului de ambulanță București—Ilfov;

17. este obligat și nu are dreptul să acorde informații referitoare la activitatea sau evenimentele Serviciului de ambulanță București—Ilfov către mijloacele mass-media;

18. rezolvă orice alte lucrări cu caracter juridic.

Art. 37. — Compartimentul financiar-contabilitate este subordonat directorului economic și are următoarele atribuții:

1. răspunde de organizarea și funcționarea în bune condiții a evidenței valorilor patrimoniale ale unității, de respectarea cu strictețe a integrității patrimoniului unității, efectuarea controlului financiar preventiv și de gestiune;

2. asigură și răspunde de organizarea și funcționarea, în bune condiții, a contabilității valorilor materiale;

3. asigură efectuarea corectă și la timp a înregistrărilor contabile;

4. asigură și răspunde de confruntarea evidențelor analitice cu cele sintetice;

5. se asigură că orice operațiune patrimonială să fie consemnată în momentul efectuării ei alături de documente justificative care vor sta la baza înregistrărilor în contabilitate;

6. ține evidența contabilă a valorilor materiale, obiectelor de inventar, cantitativ și calitativ;

7. ține evidența contabilă a clienților și furnizorilor, a celorlalte creanțe, popri și obligații pe categorii, persoană fizică sau juridică;

8. ține evidența contabilă a veniturilor, pe categorii pe venituri, după natura lor;

9. pentru verificarea înregistrării corecte în contabilitate a operațiunilor patrimoniale întocmește lunar bilanță de verificare și trimestrial bilanțul contabil;

10. întocmește bugetul de venituri și cheltuieli, analizează și urmărește executarea acestuia;

11. analizează periodic modul de utilizare a bunurilor materiale cu luarea măsurilor ce se impun în cazul stocurilor supranormative, cu mișcare lentă sau fără mișcare;

12. adoptă măsurile corespunzătoare pentru asigurarea integrității patrimoniului și recuperarea pagubelor;

13. efectuează inventarierea anuală a tuturor valorilor patrimoniale și urmărește definitivarea rezultatelor acesteia;

14. răspunde de întocmirea la timp și în conformitate cu prevederile dispozițiilor legale a dărilor de seamă contabile;

15. organizează ținerea corectă și la timp a evidenței tehnico-operative;

16. exercită controlul financiar preventiv și de gestiune conform prevederilor în vigoare;

17. asigură întocmirea la timp a notelor contabile;

18. răspunde de organizarea și efectuarea verificărilor periodice ale gestiunilor;

19. asigură efectuarea corectă și în concordanță cu dispozițiile legale în vigoare a operațiilor de încasări și plăți;

20. răspunde de asigurarea creditelor bugetare corespunzătoare comenzilor și contractelor încheiate, în limita creditelor aprobate;

21. organizează întocmirea documentelor de plată;

22. verifică documentele justificative ale cheltuielilor efectuate conform legislației în vigoare;

23. efectuează controlul periodic al casieriei, verifică existența faptică a numerarului și a celorlalte valori aflate în casă, confruntă rezultatele cu datele din evidența contabilă și întocmește procesul-verbal de verificare;

24. întocmește cererile de credite bugetare;

25. urmărește întocmirea la termen a bilanțelor de verificare pentru debitori, creditori, furnizori și cheltuieli efective;

26. verifică actele pentru operațiunile de plăți și încasări privitoare la: statele de plată a drepturilor salariale cuvenite salariaților, încasările de orice fel supuse controlului ulterior, plățile de orice fel către bugetul de stat și diverși creditori, cererile prin care se solicită credite bugetare, precum și documentele referitoare la deschiderea finanțării și decontarea lucrărilor de investiții;

27. are obligația de a informa în scris în timp util managerul general despre orice neregulă identificată în evidențele contabile.

Art. 38. — Compartimentul achiziții publice este subordonat directorului economic și are următoarele atribuții:

1. să aprovizioneze ritmic instituția cu bunurile care sunt solicitate;
2. să urmărească ca achiziția bunurilor și serviciilor să se facă conform cu legislația în vigoare;

3. să urmărească ca achiziția bunurilor și serviciilor să fie făcută în limita sumelor alocate;
4. să urmărească ca bunurile achiziționate să fie de bună calitate;
5. să cunoască achiziția de bunuri specifică sectorului sanitar: medicamente, aparatură medicală și materiale sanitare;
6. să cunoască și să aplice legislația în vigoare actualizată în timp util;
7. să păstreze contractele și să urmărească derularea lor până la îndeplinirea termenilor contractuali.

Art. 39. — Compartimentul arhivă este subordonat directorului economic și are următoarele atribuții:

1. aplică prevederile actelor normative ce reglementează organizarea și funcționarea compartimentului;
2. primește, păstrează și depozitează documente conform prevederilor legale;
3. întocmește și ține evidența documentelor aflate în arhivă;
4. respectă regulile privind activitatea de consultare și folosire a dosarelor;
5. păstrează curățenia în compartiment;
6. ia măsuri de înlăturare a agenților biologici prin desprăfuire și dezinsecție;
7. respectă și aplică măsurile de prevenire și stingere a incendiilor cu mijloace de primă intervenție aflate în dotare;
8. păstrează confidențialitatea informațiilor deținute;
9. organizează și gestionează arhiva generală a instituției, conform normelor în vigoare;
10. asigură predarea prin proces-verbal a documentelor către Arhivele Naționale, conform reglementărilor legale în vigoare (Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, republicată).

Art. 40. — Compartimentul managementul calității și control intern managerial este subordonat managerului general și are următoarele atribuții:

1. analizează și apreciază conformitatea și eficacitatea sistemului calității (ISO 9001:2015);
2. examinează documentele referitoare la sistemul calității, întocmește rapoarte de examinare, întocmește documente specifice activității de audit în domeniul sistemului calității (ISO 9001:2015);
3. urmărește întocmirea documentației specifice controlului intern managerial.

CAPITOLUL V

Comisiile ce funcționează în cadrul Serviciului de Ambulanță București—Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov

Art. 41. — (1) Comisia de cercetare disciplinară are, în principal, următoarele atribuții:

1. analizarea abaterilor de la disciplina etică și profesională;
2. analizarea încălcării normelor legale în vigoare, a Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a regulamentului intern, a contractului individual de muncă, a ordinelor și dispozițiilor legale ale conducătorilor ierarhici;
3. analizarea încălcării normelor de etică și deontologie medicală;
4. stabilirea împrejurărilor în care fapta a fost săvârșită;
5. analizarea gradului de vinovăție a salariatului, precum și a consecințelor abaterii disciplinare;
6. verificarea eventualelor sancțiuni disciplinare suferite anterior de salariat;
7. efectuarea cercetării disciplinare prealabile;
8. propunerea sancțiunii ce urmează a fi decisă de către manager.

(2) Comisia de organizare și desfășurare a concursurilor/ examenelor pentru încadrare/promovare are următoarele atribuții principale:

1. selectarea dosarelor de concurs/examen ale candidaților;
2. stabilirea subiectelor pentru proba scrisă;
3. stabilirea planului probei practice și asigurarea condițiilor necesare realizării ei;
4. stabilirea planului interviului și realizarea interviului;
5. notarea fiecărui candidat pentru fiecare probă a concursului/examenului;
6. transmiterea către secretariatul comisiei a rezultatelor concursului/examenului pentru a fi comunicate candidaților.

(3) Comisia de soluționare a contestațiilor are următoarele atribuții principale:

1. soluționarea contestațiilor depuse de candidați cu privire la notarea fiecărei probe a concursului/examenului;
2. transmiterea către secretariatul comisiei a rezultatelor contestațiilor pentru a fi comunicate candidaților.

(4) Comitetul de securitate și sănătate în muncă are următoarele atribuții:

- a) aprobarea programului anual de protecție a muncii;
- b) urmărirea modului în care se aplică reglementările legislative privind protecția muncii;
- c) analizarea factorilor de risc de accidentare și îmbolnăvire profesională existenți la locurile de muncă;
- d) promovarea inițiativelor proprii sau ale celorlalți angajați vizând prevenirea accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale, precum și îmbunătățirea condițiilor de muncă;
- e) efectuarea cercetărilor în cazul producerii unor accidente de muncă sau al apariției de îmbolnăviri profesionale;
- f) efectuarea inspecțiilor la locurile de muncă în scopul prevenirii accidentelor de muncă și îmbolnăvirilor profesionale;
- g) sesizarea inspectoratelor teritoriale de muncă pe raza cărora își desfășoară activitatea, atunci când constată încălcarea normelor legale de protecție a muncii sau când între managerul serviciului și ceilalți membri ai comitetului există divergențe privind modul în care se asigură securitatea și sănătatea lucrărilor;
- h) realizarea cadrului de participare a salariaților la luarea unor hotărâri care vizează schimbări ale activității cu implicații în domeniul protecției muncii.

(5) Comitetul de securitate și de sănătate în muncă se întrunește periodic, la inițiativa conducătorului unității, și ori de câte ori este nevoie în sectoarele de activitate cu riscuri mari de accidente și îmbolnăvire profesională.

(6) Managerul trebuie să prezinte, cel puțin o dată pe an, comitetului de securitate și sănătate în muncă un raport scris cu privire la situația securității și sănătății în muncă, acțiunile care au fost întreprinse și eficiența acestora în anul încheiat, precum și programul de protecție a muncii pentru anul următor.

(7) Consiliul etic are, în principal, următoarele atribuții:

1. promovarea valorilor etice în rândul personalului medico-sanitar, auxiliar și administrativ al unității sanitare;
2. identificarea și analiza vulnerabilităților etice și riscurilor apărute, propunerea către manager a adoptării și implementării măsurilor de prevenire a actelor de corupție la nivelul unității sanitare;
3. formularea și înaintarea către manager a propunerilor pentru diminuarea riscurilor de incidente de etică;
4. analiza și avizarea regulamentului intern al unității și înaintarea propunerilor pentru îmbunătățirea acestuia;
5. formularea punctului de vedere etic consultativ, la solicitarea comitetului director al unității;
6. analiza din punctul de vedere al situațiilor de dubiu care pot apărea în exercitarea profesiei medicale;
7. primirea din partea managerului unității sanitare a sesizărilor făcute în vederea soluționării;
8. analiza cazurilor de încălcare a principiilor morale sau deontologice în relația pacient—cadru medico-sanitar și personal

auxiliar sanitar din cadrul serviciului, prevăzute în legislația în vigoare;

9. verificarea conduitei personalului medico-sanitar și auxiliar sanitar, dacă prin aceasta se încalcă drepturile pacienților prevăzute în legislația specifică, pe baza sesizărilor primite;

10. analiza a sesizărilor personalului unității sanitare în legătură cu diferite tipuri de abuzuri săvârșite de către pacienți sau superiori ierarhici;

11. analiza a sesizărilor ce privesc nerespectarea demnității umane și propunerea măsurilor concrete de soluționare;

12. emiterea avizelor referitoare la incidentele de etică semnalate;

13. emiterea hotărârilor cu caracter general ce vizează unitatea sanitară;

14. asigurarea informării managerului, a Compartimentului de integritate din cadrul Ministerului Sănătății și a petentului privind conținutul avizului etic;

15. aprobarea conținutului comunicărilor adresate petenților, ca răspuns la sesizările acestora;

16. înaintarea către organele abilitate a sesizărilor ce privesc plățile informale ale pacienților către personalul medico-sanitar ori auxiliar sau acte privind condiționarea acordării serviciilor medicale de obținerea unor foloase, în cazul în care persoanele competente nu au sesizat organele conform atribuțiilor de serviciu;

17. sesizarea organelor abilitate ale statului ori de câte ori consideră că aspectele dintr-o speță pot face obiectul unei infrațiuni, dacă acestea nu au fost sesizate de reprezentanții unității sanitare sau de către petent;

18. aprobarea conținutului rapoartelor bianuale și anuale întocmite de secretarul consiliului de etică;

19. redactarea anuarului etic, care cuprinde modul de soluționare a spețelor reprezentative din cursul anului precedent, și punerea acestuia la dispoziția angajaților, în așa fel încât să constituie în timp un manual de bune practici la nivelul unității sanitare;

20. analiza rezultatelor aplicării chestionarului de evaluare, parte a mecanismului de feedback al pacientului.

CAPITOLUL VI

Finanțarea

Art. 42. — Serviciul de ambulanță București—Ilfov este unitate finanțată integral de la bugetul de stat, precum și din alte surse. Serviciul de ambulanță București—Ilfov poate primi fonduri din bugetul Ministerului Sănătății, din fonduri alocate de la bugetul de stat sau din venituri proprii, pe destinațiile prevăzute de lege.

Art. 43. — Managerul general și membrii Comitetului director nu pot beneficia de sponsorizări și/sau finanțări, direct ori indirect, pentru participare la conferințe, congrese și alte tipuri de manifestări, de către firmele care comercializează produse farmaceutice și/sau materiale sanitare ori firmele care reprezintă interesele acestora, firmele de aparatură medicală, precum și firmele care comercializează ambulanțe și alte vehicule de intervenție sau reprezentanții acestora. În situații speciale, bine justificate, se pot obține excepții doar cu aprobarea ministrului sănătății.

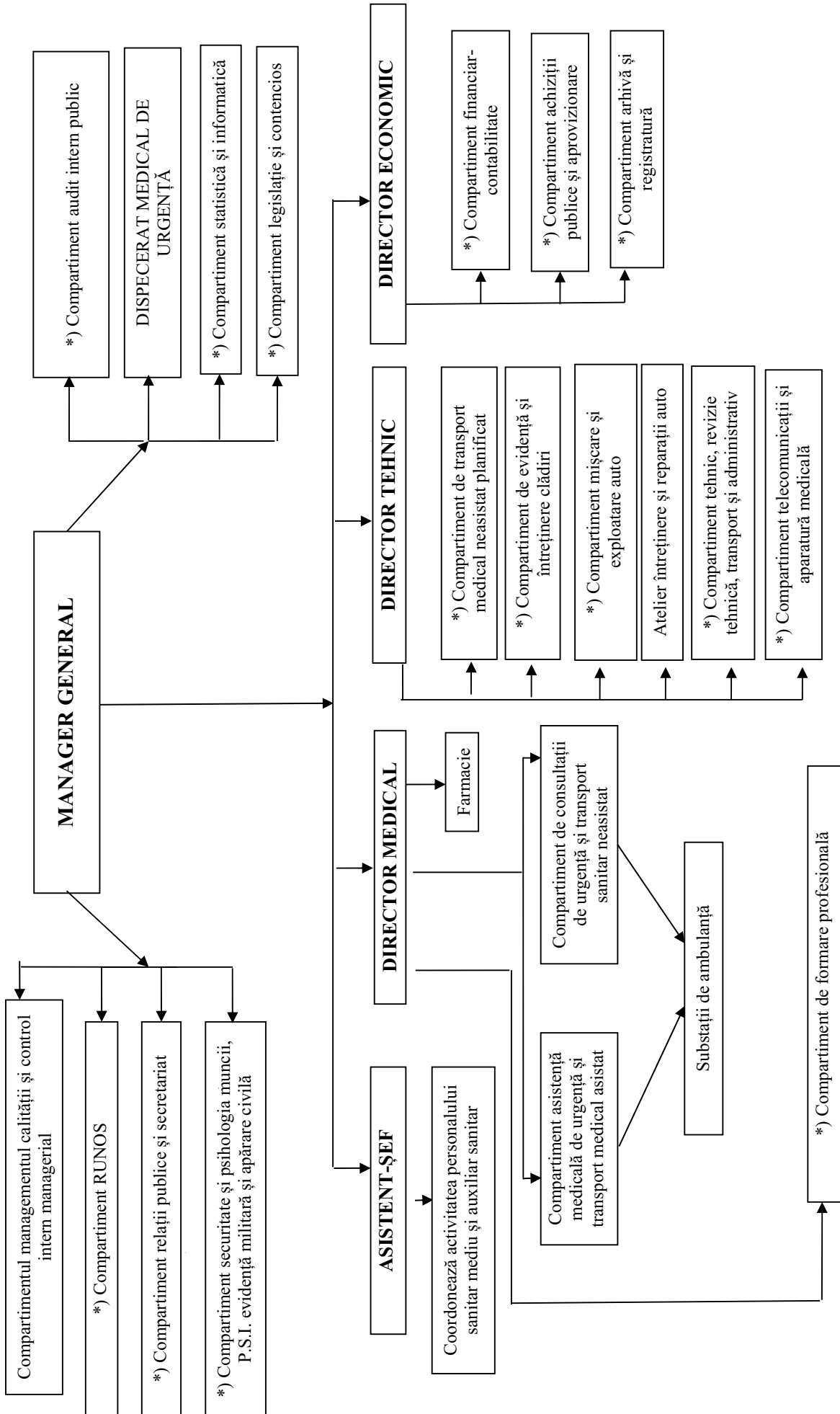
CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 44. — Salarizarea personalului de conducere și a personalului de execuție din cadrul Serviciului de ambulanță București—Ilfov se stabilește potrivit prevederilor legale aplicabile personalului contractual din unități bugetare, plătit din fonduri publice.

Art. 45. — Orice modificare și completare a prezentului regulament de organizare și funcționare se face prin ordin al ministrului sănătății, conform prevederilor art. 14 din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010, cu modificările și completările ulterioare.

ORGANIGRAMA
Serviciului de Ambulanță București—Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov

* Compartimentele se pot organiza ca servicii cu minimum 5 posturi și ca birouri cu minimum 3 posturi. Se poate organiza un birou în cadrul unui serviciu cu minimum 8 posturi.

1) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN**pentru modificarea reglementării tehnice „Normativ privind securitatea la incendiu a construcțiilor, Partea a III-a — Instalații de detectare, semnalizare și avertizare”, indicativ P 118/3-2015, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 364/2015**

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) și (3) din Regulamentul privind activitatea de reglementare în construcții și categoriile de cheltuieli aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 10 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 2 din 18 septembrie 2018 al Comitetului tehnic de specialitate nr. 10 — Instalații și echipamente aferente construcțiilor și Procesul-verbal de avizare nr. 1 din 24 octombrie 2018 al Comitetului tehnic de coordonare generală al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice,

în temeiul prevederilor art. 5 pct. 31 și ale art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 51/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite prezentul ordin.

Art. I. — Reglementarea tehnică „Normativ privind securitatea la incendiu a construcțiilor, Partea a III-a — Instalații de detectare, semnalizare și avertizare”, indicativ P 118/3-2015, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 364/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 și 243 bis din 9 aprilie 2015, se modifică după cum urmează:

1. Punctul 3.2.2 va avea următorul cuprins:

„3.2.2 Documentația tehnico-economică stabilește măsurile, tehnicile, procedeele și organizarea instalațiilor de detectare, semnalizare și alarmare la incendiu.”

2. Punctele 3.3.1 și 3.3.2 vor avea următorul cuprins:

„3.3.1 (1) Echiparea cu instalații de detectare, semnalizare și alarmare la incendiu se asigură în mod obligatoriu la construcții și/sau spații (o încăpere sau mai multe încăperi, inclusiv circulațiile lor comune):

a) toate categoriile de construcții/compartimente/spații prevăzute, conform reglementărilor specifice, cu sisteme de evacuare a fumului sau sisteme de evacuare a fumului și gazelor fierbinți, cu instalații automate de stingere cu apă tip sprinklere, sprinklere deschise — drencere sau pulverizatoare, ceață de apă, ori cu substanțe speciale, în condițiile în care acționarea acestora se face prin astfel de instalații;

b) construcții închise de importanță excepțională — A și deosebită — B, încadrate conform legislației specifice;

c) clădiri înalte, cu excepția clădirilor cu destinația de locuințe, și foarte înalte, indiferent de destinație;

d) săli aglomerate și spațiile aferente acestora;

e) clădiri închise ori spații civile având destinație:

• administrativă, cu aria desfășurată mai mare de 600 m²;

• de cultură, cu aria desfășurată mai mare de 600 m²;

• de comerț, cu aria desfășurată mai mare sau egală cu 600 m²;

• de sport, în care se pot afla simultan mai mult de 200 de persoane;

• de cult, cu peste 300 de persoane;

• de învățământ, care adăpostesc peste 200 de persoane;

• de turism, cu cel puțin 25 de camere sau 50 de locuri de cazare;

• de cazare a elevilor, studenților, sportivilor, având mai mult de 100 de locuri de cazare;

• de sănătate, cu paturi staționare/pentru supravegherea, îngrijirea ori cazarea/adăpostirea bătrânilor, persoanelor cu

dizabilități sau lipsite de adăpost, cu aria desfășurată mai mare de 150 m²;

• învățământ/educație antepreșcolară (0—3 ani/creșe, centre de zi) și/sau de învățământ preșcolar (3—6 ani/grădinițe, centre de zi)/pentru supravegherea, îngrijirea ori cazarea/adăpostirea copiilor antepreșcolari și preșcolari, cu aria desfășurată mai mare de 150 m²;

f) clădiri ori spații civile subterane, cu excepția locuințelor, cu aria desfășurată mai mare de 300 m²;

g) parcaje subterane potrivit reglementărilor specifice;

h) parcaje supraterane închise, cu mai mult de 50 de autoturisme;

i) clădiri ori spații civile, cu excepția locuințelor, cu peste 300 de persoane sau cu aria desfășurată mai mare de 1.000 m²;

j) clădiri închise ori spații de producție și/sau depozitare având risc mare sau foarte mare de incendiu și aria desfășurată mai mare de 600 m²;

k) depozite închise cu stive având înălțimea mai mare de 4 m.

(2) Pentru clădirile ori spațiile enumerate la alin. (1) trebuie supravegheate suplimentar următoarele zone:

• puțurile lifturilor și spațiile destinate transportului și transmisiei;

• canalele și puțurile de cabluri;

• instalațiile de climatizare, de aerisire și de ventilație, precum și canalele de admisie și evacuare a aerului;

• canalele și puțurile pentru materiale și deșeuri, precum și incintele de colectare ale acestora;

• spațiile de depozitare a materialelor combustibile, altele decât cele de la alin. (1);

• spațiile delimitate de tavane/plafoane false ori suspendate și de pardoseli tehnice/supraînălțate;

• compartimente ale încăperilor în care sunt amenajate spații pentru depozitare pe verticală la care marginea superioară se află la o distanță mai mică de 0,5 m de tavan sau de alte elemente aflate la partea superioară a încăperii.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) spațiile de depozitare pentru cereale în vrac.

(4) La clădirile ori spațiile de turism, cu mai puțin de 25 de camere sau 50 de locuri de cazare, precum și în fiecare locuință dispusă la mansardele amenajate sau realizate la clădiri de locuit colective cu mai mult de patru niveluri supraterane se prevăd detectoare de fum autonome, standard de referință SR EN 14604-2006/AC:2009. Detectoarele autonome de fum se prevăd și în fiecare locuință dispusă în subsolul sau demisolul clădirilor de locuit colective.

3.3.2 (1) Gradul de acoperire cu instalații de detectare, semnalizare și alarmare la incendiu pentru construcțiile și spațiile prevăzute la pct. 3.3.1 trebuie să fie cel de acoperire totală cu detectoare de incendiu și declanșatoare manuale, fiind supravegheate toate spațiile din clădire, cu excepția celor menționate la pct. 3.3.3.

(2) Pentru celelalte construcții și spații care nu sunt indicate la pct. 3.3.1, gradul de acoperire cu instalații de detectare, semnalizare și alarmare la incendiu poate fi și/sau:

— acoperire parțială: este supravegheat, la fel ca și în cazul acoperirii totale, numai spațiul vulnerabil la incendiu;

— acoperire locală: este supravegheat un echipament sau o zonă locală care nu trebuie izolată de restul clădirii, ea oferind un nivel mai ridicat de protecție decât cel al clădirii.

(3) Gradul de acoperire parțială și locală cu instalații de detectare, semnalizare și alarmare la incendiu se stabilește de către proiectant.”

3. La punctul 3.3.6, litera c) va avea următorul cuprins:

„c) ECS trebuie să dispună de afișaj de semnalizare sinoptic, iar cele cu afișaj alfanumeric, cu posibilitatea afișării mesajelor și în limba română. Memoria de evenimente va putea fi descărcată sau citită pe afișajul local.”

4. Punctul 3.3.13 va avea următorul cuprins:

„3.3.13 La o cale de transmisie se pot conecta dispozitive amplasate pe o suprafață desfășurată a construcției de maximum 6.000 mp.”

5. Punctul 3.3.19 va avea următorul cuprins:

„3.3.19 La clădirile de locuit foarte înalte trebuie să se prevadă instalații de detectare, semnalizare și avertizare a incendiului obligatoriu pentru spațiile comune precum: circulațiile (orizontale sau verticale) funcționale și de evacuare a utilizatorilor în caz de incendiu (holuri, coridoare, vestibuluri, case de scări/scări de evacuare închise, degajamente protejate, tuneluri de evacuare etc.), depozite, centrală termică de bloc etc.”

6. Tabelul 3.4 — Distanța maximă orizontală (D_H) de la un punct al tavanului la cel mai apropiat detector de fum punctual (SR EN 54-7) și tabelul 3.5 — Distanța maximă orizontală (D_H) de la un punct al tavanului la cel mai apropiat detector de căldură (SR EN 54-5) vor avea următorul cuprins:

„Tabelul 3.4 — Distanța maximă orizontală (D_H) de la un punct al tavanului la cel mai apropiat detector de fum punctual (SR EN 54-7)

Suprafața maximă supravegheată de detector, A_{max} (m ²)	D_H (m)	
	$\alpha^{(*)} \leq 20^\circ$	$\alpha^{(*)} > 20^\circ$
≤ 10	2,3	2,9
$10 < A_{max} \leq 20$	3,3	4,1
$20 < A_{max} \leq 30$	4,1	5,0
$30 < A_{max} \leq 40$	4,7	5,8
$40 < A_{max} \leq 50$	5,2	6,5
$50 < A_{max} \leq 60$	5,7	7,1
$60 < A_{max} \leq 70$	6,2	7,7
$70 < A_{max} \leq 80$	6,6	8,2
$80 < A_{max} \leq 90$	7,0	8,7
$90 < A_{max} \leq 100$	7,4	9,2
$100 < A_{max} \leq 110$	7,7	9,6

(*) α — este unghiul de înclinare față de orizontală a tavanului sau acoperișului.

Pentru înclinări diferite se va considera cea mai mică înclinare.

Tabelul 3.5 — Distanța maximă orizontală (D_H) de la un punct al tavanului la cel mai apropiat detector de căldură (SR EN 54-5)

Suprafața maximă supravegheată de detector, A_{max} (m ²)	D_H (m)	
	$\alpha^{(*)} \leq 20^\circ$	$\alpha^{(*)} > 20^\circ$
≤ 10	2,5	3,3
$10 < A_{max} \leq 12$	2,7	3,6
$12 < A_{max} \leq 14$	3,0	3,9
$14 < A_{max} \leq 16$	3,2	4,1
$16 < A_{max} \leq 18$	3,4	4,4
$18 < A_{max} \leq 20$	3,5	4,6
$20 < A_{max} \leq 22$	3,7	4,8
$22 < A_{max} \leq 24$	3,9	5,1
$24 < A_{max} \leq 26$	4,0	5,3
$26 < A_{max} \leq 28$	4,2	5,5
$28 < A_{max} \leq 30$	4,4	5,7
$30 < A_{max} \leq 32$	4,7	5,9
$32 < A_{max} \leq 34$	—	6,0
$34 < A_{max} \leq 36$	—	6,2
$36 < A_{max} \leq 38$	—	6,4
$38 < A_{max} \leq 40$	—	6,6”

7. La punctul 3.7.13, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Distanța maximă de parcurs din orice punct al clădirii până la cel mai apropiat declanșator de alarmă nu va depăși 20 m în cazul clădirilor înalte sau cu aglomerări de persoane, respectiv 15 m la clădirile foarte înalte ori cu persoane care nu se pot evacua singure.”

8. La punctul 3.8.2.5, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„3.8.2.5 (1) Sunetul alarmei de incendiu va avea un nivel cu cel puțin 5 dB deasupra oricărui alt sunet care ar putea să dureze pe o perioadă mai mare de 30 de secunde, dar nu mai mic de 65 dB. Dacă alarma are scopul de a trezi persoane din somn, atunci nivelul minim trebuie să fie de 75 dB.”

9. Punctul 3.8.4.1 va avea următorul cuprins:

„3.8.4.1 În zone în care nivelul zgomotului ambiental depășește 90 dB, în zone în care este necesară o protecție la zgomot și în zonele în care se pot afla persoane cu dizabilități auditive, precum și în alte situații stabilite de proiectanții sistemului de securitate se prevăd numai dispozitivele de alarmare vizuale.”

10. Punctul 3.9.1.7 va avea următorul cuprins:

„3.9.1.7 La intrările destinate accesului forțelor de intervenție trebuie amplasat un dispozitiv de alarmare optică.”

11. Punctul 3.9.2.4 va avea următorul cuprins:

„3.9.2.4 Dacă este necesară montarea ECS în spații care nu îndeplinesc condițiile de la pct. 3.9.2.1 și 3.9.2.2, atunci amplasarea echipamentelor de control și semnalizare aferente IDSAI se realizează în încăperi special destinate separate prin elemente de construcții incombustibile clasa de reacție la foc A1 ori A2-s1d0, cu rezistența la foc minimum REI60 pentru planșee și minimum EI60 pentru pereți. Golurile de acces în aceste încăperi vor fi protejate cu uși rezistente la foc EI₂30-C. Aceste încăperi se prevăd cu minimum o priză de 16 A/230 V pentru lămpi și unelte (scule, accesorii) portabile, alimentată din circuitele sistemelor cu rol de securitate la incendiu.”

12. Punctul 3.9.2.5 se abrogă.

13. Punctul 3.9.2.6 se abrogă.

14. Punctele 3.9.2.7 și 3.9.2.8 vor avea următorul cuprins:

„3.9.2.7 În încăperile în care sunt amplasate ECS se va instala un post telefonic dedicat, conectat la sistemul de telefonie interioară a obiectivului ori la alte mijloace care asigură transmisia la distanță.

3.9.2.8 Pentru localizarea rapidă, ușoară și fără ambiguitate a alarmei și pentru a lega indicația centralei de poziția oricărui detector sau declanșator manual trebuie furnizate cel puțin: zona alarmată sau elementul din zonă care a declanșat alarma, un text care să furnizeze informații de localizare a alarmei, diagrame de conectare, avertizări optice pentru indicarea la distanță a stării elementului de detectare sau declanșatorului manual (vezi 3.9.2.2a).”

15. Partea introductivă a punctului 5.2.5 va avea următorul cuprins:

„5.2.5 Pentru protecția mecanică, protecția la foc și reducerea efectelor perturbațiilor electromagnetice din cauza apropierii de circuitele electrice de joasă tensiune, circuitele IDSAI se separă prin:”.

16. La punctul 5.3.5 alineatul (2), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) conectarea dintre ECS și panourile repetoare pentru semnalizare și/sau de comandă;”.

17. Punctul 5.3.6 va avea următorul cuprins:

„5.3.6 În clădirile înalte, foarte înalte și spitale, sistemele de cabluri între ECS și dispozitivele de alarmare trebuie să reziste la foc cel puțin 90 de minute pentru a asigura continuitatea în funcționare și/sau transmisia semnalului.”

18. Punctul 5.8.1 va avea următorul cuprins:

„5.8.1 În cazul în care se folosește un sistem adresabil de detectare, trebuie să se identifice cu precizie detectorul automat sau manual care a declanșat alarma de incendiu. Identificarea detectorului se va face la ECS prin intermediul afișajului.”

Art. II. — În tot cuprinsul reglementării tehnice, sintagma „instalații de detectare, semnalizare și avertizare” se înlocuiește cu sintagma „instalații de detectare, semnalizare și alarmare”.

Art. III. — Contractele pentru serviciile de proiectare încheiate până la data intrării în vigoare a prezentului ordin se finalizează cu respectarea reglementărilor tehnice în vigoare la data semnării acestora.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Paul Stănescu

București, 25 octombrie 2018.
Nr. 6.025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 098423